НАРОДНА АРМІЯ

24 липня, 2015

#71 {5406}

НА БМП ПРОТИ ТАНКА

СВІЙ АВТОРИТЕТ КОМБАТ КАПІТАН РИБАК ЗДОБУВ У БОЯХ.
НА ЙОГО РАХУНКУ ПІДБИТИЙ ТАНК, УСПІШНИЙ ВИХІД З ОТОЧЕННЯ, МІСЯЦІ, ПРОВЕДЕНІ ПІД ОБСТРІЛАМИ НА ПЕРЕДОВІЙ. ЗА РІК САМОВІДДАНОЇ СЛУЖБИ НА ВІЙНІ ВІН НЕ ОТРИМАВ НІ ЧЕРГОВОГО ЗВАННЯ, НІ НАГОРОДИ. АЛЕ ВІН НЕ МАХНУВ РУКОЮ ТА НЕ ПІШОВ ДОДОМУ. БО КРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ. ВІН ВИРІШИВ СЛУЖИТИ ДО ПЕРЕМОГИ.

стор. 8

Учасники навчань відпрацьовують відбиття раптового збройного нападу незаконного збройного формування

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2015» З ДОСВІДОМ АТО

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного тривають масштабні міжнародні навчання

Цього року кількість учасників маневрів рекордна — понад 1800 військовослужбовців з 18 країн світу. Найбільша група — українська, в ній близько 800 офіцерів і курсантів Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного та Військової академії з міста Одеса, морські піхотинці та військовослужбовці Національної гвардії України. Серед зарубіжних учасників найбільша група від армії США — близько 500 військових, практично всі вони з 173-ї парашутно-десантної бригади.

Метою навчань «Репід Трайдент-2015» є підготовка штабів і підрозділів багатонаціональної бригади до ведення стабілізаційних дій в ході оборонної операції оперативного командування з використанням досвіду, набутого під час антитерористичної операції на Сході України.

У ці дні офіцери об'єднаного штабу багатонаціональної бригади приступили до опрацювання рішень за стандартами і процедурами НАТО.

А особовий склад, розділений на декілька підрозділів, ретельно відпрацьовує елементи, які згодом доведеться комплексно застосовувати на практиці під час активної фази навчання. Військовослужбовці обмінюються досвідом роботи на блокпостах, вчаться надавати невідкладну медичну допомогу, впевнено діяти за різних умов місцевості та в міській інфраструктурі, знешкоджувати саморобні вибухові пристрої, протидіяти ворожим атакам під час супроводження конвоїв та патрулювання, а також ефективно співпрацювати зі ЗМІ та місцевим населенням у зоні збройних конфліктів.

ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОЇ ФАЗИ НАВЧАНЬ ЗАДІЯНІ МАЙЖЕ 900 ОДИНИЦЬ ОЗБРОЄННЯ І БЛИЗЬКО 130 ВІЙСЬКОВИХ АВТОМОБІЛІВ ТА БОЙОВИХ МАШИН

У структурі навчання передбачена участь спеціального підрозділу імітації практичних дій противника, так званий OPFOR. Цього року роль «поганих хлопців» відведена курсантам 2-го курсу Академії сухопутних військ.

стор. 3

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Якщо до вашої військової частини не доставляють газету «Народна армія» або отримуєте її із запізненням, телефонуйте про подібні випадки за номером: (044) 489-50-12 або пишіть на електронну адресу: n_army@army.kiev.ua

«АЙДАР»: ФАКТИ ПРОТИ ФЕЙКІВ

ЧОМУ ВОРОГ БУДЬ-ЩО НАМАГАЄТЬСЯ «ПІДМОЧИТИ» РЕПУТАЦІЮ БАТАЛЬЙОНУ ТА ЗАТАВРУВАТИ ЙОГО БІЙЦІВ ЯК БАНДИТІВ ТА МАРОДЕРІВ?!

стор. 4-5

ЯК СХОВАТИСЬ ВІД ТЕПЛОВІЗОРА?

КІЛЬКА ПОРАД, ЩО ДОЗВОЛЯТЬ СТАТИ НЕПОМІТНИМ ДЛЯ ВОРОЖОГО СПОСТЕРІГАЧА

стор. 7

ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ЩИТ ОБОРОНИ

ДО ЗАХИСТУ СВОЇХ КОРДОНІВ ГОТУЮТЬСЯ ПО ВСІЙ УКРАЇНІ. УКРАЇНА — ЄДИНА ДЕРЖАВА В ЄВРОПІ, ЯКА МАЄ УНІКАЛЬНИЙ ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ

стор. 9

Т-80 ПІДСИЛИТЬ ДЕСАНТНИКІВ

ХАРКІВСЬКІ ТАНКОРЕМОНТНИКИ ВІДНОВИЛИ ТА ПОСТАВИЛИ ДО ЧАСТИН ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ПОНАД 50 ОДИНИЦЬ БРОНЬОВАНОЇ ТЕХНІКИ

стор. 10

ВЕРТОЛІТ МІ-8МСБ-В: УНІВЕРСАЛЬНИЙ, ВСЕПОГОДНИЙ

ВІН ЗДАТНИЙ ТРАНСПОРТУВАТИ ЯК ВАНТАЖІ ТА ТЕХНІКУ, ТАК І ОСОБОВИЙ СКЛАД, А ТАКОЖ МОЖЕ БУТИ ЗАДІЯНИЙ У ПОШУКОВО-РЯТУВАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ

стор. 11

«ВІЙСЬКТОРГСЕРВІС» СТАЄ БЛИЖЧИМ ДО СОЛДАТА

СПІВРОБІТНИКИ КОНЦЕРНУ НАМАГАЮТЬСЯ МАКСИМАЛЬНО СКОРОТИТИ ВІДСТАНЬ МІЖ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ТА ТОВАРАМИ І ПОСЛУГАМИ, ЯКИХ ВОНИ ПОТРЕБУЮТЬ

стор. 12

«СПРАВЖНІ ПРОФЕСІОНАЛИ ЗАРАЗ НАРОДЖУЮТЬСЯ НА ФРОНТІ»

УПЕВНЕНИЙ ЗАСНОВНИК ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «НАРОДНИЙ ТИЛ» ГЕОРГІЙ ТУКА

стор. 13

«МРІЮ, ЩОБ НАШІ ЗАХИСНИКИ ПРИХОДИЛИ НА КОНЦЕРТИ З ДРУЖИНАМИ І КОХАНИМИ, А НЕ З АВТОМАТАМИ»

СПІВАЧКА СВІТЛАНА ТАРАБАРОВА ПЕРЕКОНАНА, ЩО СПОКІЙ І МИРНЕ НЕБО НАД МІСТАМИ УКРАЇНИ — ЗАСЛУГА КОЖНОГО ВОЇНА

стор. 14

Інтернет-довідник **«Все про соціальний захист військовослужбовця»** в твоєму мобільному!

Сайт: na.mil.gov.ua, розділ «Соціальний захист».

Додай у вибране!

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

«УКРАЇНА ПАМ'ЯТАЄ КОЖНОГО ВОЇНА, ЯКИЙ ВІДДАВ ЗА НЕЇ ЖИТТЯ»

Президент України Петро Порошенко під час робочої поїздки на Луганщину взяв участь у заході, присвяченому річниці звільнення міст Сєвєродонецька, Лисичанська та Рубіжного від окупаційної влади бойовиків і терористів

У Сєвєродонецьку Петро Порошенко відкрив пам'ятник генерал-майору Національної гвардії України Олександру Радієвському

Глава держави побажав мешканцям, аби війна ніколи не поверталася на поріг і не стукала у двері домівок українців. Він нагадав, що звільненням міста Сєвєродонецьк його мешканці завдячують героїзму та високій підготовці офіцерів, сержантів і солдатів 95-ї окремої аеромобільної та 25-ї окремої повітряно-десантної бригад високомобільних десантних військ, 24-ї та 51-ї окремих механізованих бригад; підрозділів спеціального призначення та частин Національної гвардії України.

Петро Порошенко взяв участь у церемонії відкриття пам'ятника генерал-майору Національної гвардії України Олександру Радієвському, який загинув від рук бандитів, потрапивши у засідку між Лисичанськом та Сєвєродонецьком.

— Відкриваючи пам'ятник генералу Радієвському, хочу ще раз наголосити, що Україна пам'ятає кожного воїна, який віддав за неї найцінніше — своє життя, — підкреслив Президент.

Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять усіх військовослужбовців, загиблих під час оборони та визволення Донбасу, і мирних мешканців Луганщини та Донеччини, які втратили життя внаслідок російської агресії проти України, повідомляє офіційний сайт глави держави.

Президент України нагородив кращих бійців орденами «За мужність» ІІІ ступеня та «Богдана Хмельницького» ІІІ ступеня.

Глава держави зазначив, що разом із міжнародними партнерами докладає максимум зусиль, щоб відновити територіальну цілісність держави політико-дипломатичним шляхом і повернути Україні мир.

— Київ — це столиця миру. Столиця війни — це Москва. Але весь світ з нами. З нами правда. З нами — Бог. Це вони прийшли на нашу землю, і вони мають піти. А ми маємо повернути собі окуповану частину України. Донбас був, є і буде українським. Він буде вільно говорити українською і російською мовами, — заявив Петро Порошенко.

— Я вірю в реалізацію мого мирного плану, в цей план вірить весь світ, тому що йому нема альтернативи. Нема альтернативи політико-дипломатичному врегулюванню, — наголосив Президент України.

«НАША КРАЇНА ЧІТКО ДОТРИМУЄТЬСЯ МІНСЬКИХ ДОМОВЛЕНОСТЕЙ І НАПОЛЯГАЄ НА НЕОБХІДНОСТІ ЇХНЬОГО НАЛЕЖНОГО ВИКОНАННЯ ВСІМА СТОРОНАМИ»

Заявив Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко в ході зустрічі з командувачем збройних сил США в Європі, головнокомандувачем Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генералом Філіпом Брідлавом

Петро Порошенко поінформував Філіпа Брідлава про поточний стан врегулювання ситуації на Донбасі та наголосив, що «Наша країна чітко дотримується Мінських домовленостей і наполягає на необхідності їхнього належного виконання всіма сторонами».

Глава Української держави висловив вдячність за підтримку та допомогу з боку США та НАТО в посиленні обороноздатності України.

— Для нас це надзвичайно важливе питання під час анексії Криму та агресії на Донбасі, — сказав Петро Порошенко.

Президент відзначив ефективність спільних тренувань військових, зокрема на Яворівському полігоні, та висловив зацікавленість України в розвитку подальшої співпраці в оборонній сфері, також і в розширенні програми спільних навчань з метою підсилення української армії, приведення рівня її підготовки у відповідність до кращих сучасних стандартів.

— Ми маємо ефективну військово-технічну співпрацю. В нас також є хороші перспективи для кооперації в питанні військових навчань, — зазначив Президент України.

Філіп Брідлав позитивно оцінив досягнутий рівень співпраці між українськими та американськими військовими, зокрема в питанні спільних навчань.

— Вся інформація, яку я отримую, свідчить, що навчання проходять дуже добре, що військові тренуються та виконують завдання на високому рівні, — зазначив він та наголосив на необхідності продовження реформування Міністерства оборони.

— Важко робити реформи, коли йде війна. Ми підтримуємо Вас і будемо підтримувати в подальшому, — запевнив головнокомандувач Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі.

18 липня сталася трагедія, яку нам і досі важко осягнути, адже перестало битися серце нашого близького друга, колеги, яскравої особистості Андрія БОНДАРЕНКА.

Розгубленість, відчуття незворотної величезної втрати не полишає всіх, хто знав Андрія, служив та працював разом із ним. Його шлях у цьому світі був сповнений чималою кількістю особистих і професійних звершень і став прикладом гідного людського життя. Він був ніби яскрава комета на життєвому небосхилі, що, на жаль, передчасно згасла.

Важко висловити словами те відчуття втрати, яке охопило всіх, хто був поряд з Андрієм, знав його, любив, цінував як людину і як журналіста-професіонала.

Немає сумніву, що пам'ять про нього назавжди залишиться в наших серцях. Біль та сум від цієї втрати ще довго ятритимуть наші серця, адже Андрій був харизматичною особистістю, що залишають у людській пам'яті глибокий та яскравий слід назавжди.

Колектив Центрального друкованого органу Міністерства оборони України газети «Народна армія» висловлює глибоке співчуття дружині, батькам, рідним і близьким, всім, хто любив, цінував нашого товариша, колегу, талановитого журналіста Андрія Бондаренка.

Спочивай з миром, Андрію!

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2015» З ДОСВІДОМ АТО

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного тривають масштабні міжнародні навчання

На одній із ділянок Міжнародного центру підрозділи збройних сил Румунії та США, які входять до багатонаціональної піхотної роти «Д», відпрацювали дії з відбиття раптового збройного нападу на них незаконного збройного формування.

Слід додати, що вогневий контакт відтворювався за допомогою системи MILES, призначеної для імітації умов реального бою в тактичній підготовці солдатів, яка дозволяє симулювати пряме збройне зіткнення підрозділів, зокрема й діючих на бойовій техніці.

Початок на 1-й стор.

Усі учасники заняття наголошують, що відпрацювання таких сценаріїв має неабияку практичну цінність. До того ж іноземні військовослужбовці запозичують досвід наших солдатів та офіцерів, набутий ними під час бойових дій на Сході України.

Загалом навчання триватимуть два тижні. Під час практичної фази будуть задіяні майже 900 одиниць озброєння і близько 130 військових автомобілів та бойових машин.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
Антон МИРОНОВИЧ.
Фото авторів

«АЙДАР»: ФАКТИ

Чому ворог будь-що намагається «підмочити» репутацію батальйону та затаврувати його бійців як бандитів та мародерів?!

Техніка «Айдару» завжди готова до бою

Згадайте, як нещодавно в Інтернеті обговорювали «гарячу» новину: «Айдар» самовільно залишив передові позиції… За цим брехливі відомості про батальйон поширювали проросійські тролі. Насправді ж його підрозділи були планово замінені іншими для відновлення боєздатності 24-го окремого штурмового батальйону ЗС України «Айдар». В частині буде проведена ротація та бойове злагодження особового складу разом з поповненням із чергової хвилі мобілізованих.

У фронтовому епосі щодо 24-го виникають кілька асоціацій: «Айдар» — жах для ворогів, «Айдар» — батальйон супервоїнів, і «Айдар» — розсадник анархії. Остання асоціація є найбільш поширеною завдяки впливу російської пропаганди. Тож і ставлення до цього батальйону в суспільстві теж неоднозначне. Можливо, це комусь вигідно? Якщо так, то кому і чому? Відповіді на ці запитання можна знайти в розповідях про бійців «Айдару» та їхні, без перебільшення, героїчні вчинки! Отже, про відомий батальйон через справи його бійців…

Серед перших, з ким мені вдалося познайомитись, був виконувач обов'язків командира протитанкового підрозділу — тридцятирічний солдат із позивним «Тур». За фахом він інженер-механік. Воює з перших днів воєнного конфлікту.

— Туре, ви — жах для ворогів?

— Ще й який! Пам'ятаєте двох полонених російських спецпризначенців — капітана та сержанта? Їх одразу після бою прооперували в нас у батальйоні. Тоді російський сержант благав хлопців, щоб його не віддавали в руки «Айдару». Заспокойся, кажемо, ти вже в «Айдарі», звірів навкруги бачиш?.. А за день до того ми полонили «сепара». Він на коліна падав, щоб його «не розбирали на органи», бо ми, за чутками, що поширюють у «ЛНР», «обколоті наркотою зомбі». От телепень!

— Чому ж вас так бояться?

— Випадкових людей у нас немає. Я б сказав, що кожен з нас — боєць на генному рівні, ми готові битися до кінця.

СОРОКАРІЧНИЙ «ВЕДМІДЬ» У ПЕРШИЙ БІЙ ПІШОВ З ДВОМА МИСЛИВСЬКИМИ НОЖАМИ. ПОВЕРНУВСЯ З АВТОМАТОМ І НЕ ТІЛЬКИ

Он стоїть «санітарка», бачите? Відбили в «сепарів» під Трьохізбенкою. Ще одна, вся посічена кулями й осколками, в ремонті. Її також здобули в бою. І волонтерський, і трофейний транспорт поставлений на облік. То хай базікають про наше мародерство досхочу. Ми знаємо правду. Совість на місці.

— Знаєш, хто перед тобою? — каже мені з усмішкою. — Мрець, що ожив. У мене вдома є моя могила з обеліском. Я довго не повертався з рейду. Мене оголосили загиблим. Вийшло так, що замість мене поховали невідомого солдата. Мама донині доглядає могилу…

Один з найавторитетніших диверсантів-розвідників батальйону — сорокарічний «Ведмідь» у перший бій пішов з двома мисливськими ножами. Повернувся з автоматом і не тільки.

Строкову служив у будівельному військовому підрозділі. Потім два роки за контрактом — спецпризначенцем. З початком війни прийшов до військкомату, щоб його мобілізували. Отримав відмову. «Ведмідь» продав житло, купив автомобіль і поїхав воювати. Одного разу він один полонив кількох кадировців. Іншим разом вкрав з-під носа ворожого вартового станковий гранатомет АГС-17 разом зі станком (30 кілограмів) і на собі приніс його до своїх. Рукоборець, майстер ножового та рукопашного бою. Торік на день народження хлопці «подарували» йому «по-тихому» відбиту в сепаратистів цілісіньку систему залпового вогню «Град».

«Ведмідь» знайшов поза лінією фронту свого колишнього командира роти спецпризначення, який воює за «ЛНР», і викликав його на ножовий бій. Відповіді не дочекався. За голову «Ведмедя» у підрозділах «ЛНР» — «ДНР» оголосили солідну нагороду.

Командир підрозділу вогневої підтримки з позивним «Монах» теж зажив у батальйоні неабиякий авторитет. Цей, як кажуть, битий воїн охочіше розповідає про свого побратима «Григоровича».

— Дуже прошу вас розповісти про мінометника Віктора Григоровича, зараз я його покличу, сфотографуєте. Він багатьох із нас врятував. Наприклад, З вересня минулого року наші війська відступали, в результаті чого ми залишились на позиціях уп'ятьох. Григорович був командиром мінометного розрахунку. Було непереливки. Спочатку він подавив вогнем «сепарського» снайпера, потім зупинив їхній підрозділ, який обходив нас із правого флангу. Коли згодом до нас приєдналась група «Термінатора», нас було вже 15. Григорович продовжував ювелірно бити по бойовиках.

По той бік, мабуть, вирішили, що коли від нас б'є ротний міномет, то їм і протистоїть саме рота. Тож іти вперед не наважились, а ми протримались ще більше доби. Тоді Віктор Григорович отримав важку контузію. Однак ще більше місяця він допомагав утримувати позиції під Щастям, попри страшні напади головного болю. Я направив подання на відзначення його орденом «За мужність», — зауважив «Монах».

Командиру розрахунку зенітної установки з позивним «Німий» 44 роки. В «Айдарі» воює з осені минулого року. Докорінно модернізував свою установку: переставив її з «броні» на колісну базу з додатковою металевою стабілізацією. Встановив туди ж великокаліберний зі снайперським оптичним прицілом та танковий з механічним спусковим механізмом кулемети. В останньому півгодинному бою за чотири дні до приїзду комісії розрахунок знищив ворожого снайпера, міномет та склад боєприпасів.

— До загибелі Руслана Бабурова, — розповідає він, — я був у роті зенітником номер два. Але

ТЕРОРИСТИ 30-КУ БОЯТЬСЯ

Своїми чіткими діями бійці з Новоград-Волинської бригади сформували у бойовиків почуття страху

Поспіхом проїжджаючи із Артемівська в напрямку Дебальцевого вдалося без пригод доїхати до блокпоста «Замок», що в Луганському. Звісно, хотілося дістатися крайніх позицій 30-ї окремої механізованої бригади, які знаходяться на лінії розмежування, але піхотинці волинського з'єднання завбачливо туди не пропустили. Адже кілька днів тому бойовики гатили по них із 152-мм гаубиць. А безпосередньо на передовій ще й ворожі снайпери та міномети працюють без упину. Тому там людям із фотокамерами не раді, адже об'єктиви виблискують на сонці, саме в них і цілять окупанти.

Порадившись з колегами, прийняли рішення дістатися крайніх позицій 30-ки в іншому напрямку, в бік Горлівки, що недалеко від водосховища Вуглегірської ТЕС. Їхали максимально швидко, адже тут часто можна натрапити на ворожі ДРГ. Можливо, комусь це видасться смішним, але «швидко» в нашому випадку становило менше 40 км/год. Дорога, як така, тут зникла з початком бойових дій. Її численні пошкодження у вигляді вирв та ям, здатна долати хіба що військова техніка. Наш УАЗ із цим завданням упорався.

На опорному пункті одного з взводів «тридцятки» мене зустріли привітно. Одразу помітно господарський хист в облаштуванні позицій. Все обладнано, як то кажуть, за останніми воєнними вимогами. Бліндажі укріплені, бетонні довготривалі вогневі точки готові, інженерні загородження — на потрібних напрямах.

Наші військовослужбовці застосовують зброю лише за крайньої потреби

Командир взводу молодший лейтенант Микола Кернес розповів, що до них тут дислокувалися десантники. Ще 3–4 місяці тому позиції не були обладнані. Проте після того, як шефство над укрірайоном узяла Полтавська ОДА, ситуація кардинально змінилася. Протягом короткого терміну завдяки цивільній техніці та працівникам вдалося створити

ПРОТИ ФЕЙКІВ

я пишаюся, що доля звела мене з цією унікальною людиною. Руслан став моїм наставником і вчителем. Ротний вам розповідав про той бій? Тридцять п'ять наших хлопців утримували позиції, які атакували кілька сотень бойовиків, факт зафіксований. Бабуров відпрацював просто філігранно — примусив їх не тільки зупинитись, а й відступити. Хлопці вижили, дочекались допомоги. Я багато разів бачив його в бою, це мужній боєць. Навкруги свистять кулі та осколки, а він вкляк на сидінні платформи «зушки» і шукає цілі… Йому було 48 років. Він пройшов Афганістан. Загинув від осколка в серце під Луганською ТЕС. Тепер у роті зенітник номер один — я. Завдяки Руслану, його науці.

Можливо, й справедливі деякі закиди щодо дисципліни в батальйоні. Є серед айдарівців «кадри», які плямують репутацію «Айдару». Але в переважній більшості хлопці самовіддано і хоробро б'ються за Україну. У той час, як я відвідав батальйон, там працювала комісія зі штабу АТО. За результатами її роботи прийняті певні рішення, зокрема й кадрові, які мають передусім зміцнити дисципліну та правопорядок у підрозділі. На посаду командира «Айдару» призначили нового офіцера…

Знайомтесь: капітан Микола Іванович Петрушин. 58 років, за освітою інженер-будівельник. Спочатку була строкова служба. Потім закінчив офіцерські курси і в званні старшого лейтенанта пішов у запас. Працював за будівельним фахом. Майстер спорту з боксу, батько двох дорослих сина та доньки, учасник Майдану. Позивний — «Майстер», бо він, на переконання колишніх підлеглих, майстер у всьому. З урахуванням досвіду капітана та його авторитету штаб АТО прийняв рішення довірити йому «Айдар».

Капітан Петрушин прийшов у батальйон разом зі старшим шістдесятирічним братом Віктором Івановичем та ще двома друзями—«афганцями». В першому ж бою його підрозділ, маючи на озброєнні протитанкову гармату та два міномети, знищив танк, дві самохідні артилерійські установки, склад боєприпасів. Віктор Іванович між боями навчає хлопців рукопашному та ножовому бою за особливою прикладною системою виживання на полі бою російських спецпризначенців.

Голова комісії штабу АТО полковник Володимир Яцентюк прокоментував перспективи «Айдару» так:

— Керівник антитерористичної операції поставив завдання ретельно вивчити стан справ у 24-му окремому штурмовому батальйоні «Айдар», зокрема перевірити, як проходить реформування підрозділу, та надати допомогу командиру та офіцерам батальйону для підвищення його боєздатності. За результатами роботи комісії частина буде доукомплектована особовим складом до штатної чисельності та новою бойовою технікою, забезпечена необхідними матеріальними ресурсами. «Айдар» отримає поповнення з фахових кадрових офіцерів.

Мене ж особисто в батальйоні вразив високий рівень патріотизму особового складу та бажання людей і надалі виконувати завдання тільки на лінії фронту. Чи не тому наші вороги будь-що намагаються «підмочити» репутацію «Айдару» та затаврувати його бійців як бандитів та мародерів?! Хто хоче воювати з таким вмотивованим і вправним супротивником?

Віктор ШЕВЧЕНКО.
Фото автора

Виконувач обов'язків командира протитанкового підрозділу солдат із позивним «Тур»

Командир підрозділу вогневої підтримки з позивним «Монах»

Капітан Микола Іванович Петрушин («Майстер», ліворуч) зі своїм старшим братом

суттєву перешкоду, яку навряд чи вдасться подолати окупантам.

За словами офіцера, терористи не полишають спроб пройти в наш тил, але їм це не вдається. Буквально кілька днів тому ворожа диверсійно-розвідувальна група намагалася проскочити опорний пункт. На дальніх підступах спрацювала розтяжка і сигнальна ракета піхотинців, тому бойовики відразу ж відійшли на окуповану територію. Їхні намагання пройти по флангах теж не є вдалими. Все рідшим тут стає поява терористів, адже вони, схоже, зрозуміли, що їхні старання марні.

Як наслідок — почастішали випадки обстрілів зі значної відстані, зокрема, снайперами бандитських формувань. І якщо в полі — це одне, то стрільба із багатоповерхівок — зовсім інакше. Річ у тому, що перед позиціями опорного пункту 30-ки знаходиться населений пункт, який є буферною зоною. За домовленостями ні терористи, ні наші військові не можуть вести там бойові дії. Але ж для бандитів закони та правила не писані. От і буває, що ворожі снайпери заходять в містечко, «турбують» українських військовослужбовців. Розгорнути більш бурхливу діяльність бойовикам не дозволяє місцеве населення, яке твердо стоїть за Україну.

— У буферній зоні перед нашими позиціями проживають багато переселенців із Горлівки, Дебальцевого та інших окупованих територій, — зазначає молодший лейтенант Микола Кернес. — Вони вже бачили ті жахіття та розруху, які з'являються разом з терористами. Цілком логічно, що люди підтримують Збройні Сили України.

Після приходу чергового російського «гуманітарного конвою» в Дебальцеве кількість обстрілів українських позицій у районі, де завдання виконують військовослужбовці 30-ї окремої механізованої бригади, значно зросла. Командир відділення кулеметного взводу сержант Микола Черевко розповів, що кожного разу, коли «братська» країна привозить на Донбас «товари першої необхідності», ситуація там неабияк загострюється. У бік українських військових починають летіти міни, великокаліберні снаряди тощо.

— Терористи постійно порушують Мінські домовленості. Якщо в нас є чіткий наказ не стріляти, то в них, таке враження, взагалі панує цілковита анархія, — говорить молодший лейтенант Микола Кернес. — Наші старші начальники дали однозначно зрозуміти, що за несанкціонований та неузгоджений вогонь у бік противника до нас будуть застосовуватися дисциплінарні стягнення. Якщо ж терористи підходять надто близько, командування вчасно дає наказ на відкриття вогню. А такі випадки непоодинокі.

Молодший лейтенант Микола Кернес розповів, що часто бойовики, відчуваючи свою безкарність, намагаються здійснювати різні провокації по відношенню до підрозділів ЗС України. Проте наші військовослужбовці все чудово розуміють і застосовують зброю лише за крайньої потреби. Якщо ж виявляється, що поряд вештається терористична диверсійно-розвідувальна група, піхотинці її швидко блокують та знешкоджують. Причому роблять це так вправно, що в бойовиків сформувалося почуття страху, тож вони намагаються взагалі не мати жодних справ із особовим складом Новоград-Волинської бригади.

Коли ми на прощання обмінювалися міцними рукостисканнями із військовослужбовцями опорного пункту 30-ї окремої механізованої бригади, вони запевнили, що жоден окупант повз них не прослизне, надто за підтримки місцевого населення. Виїжджаючи на побиту дорогу, яка потім виведе на артемівський напрямок, ми чули горді вигуки: «Слава Україні!» — «Героям слава!»

Микола ФЕДОРКІВ.
Фото автора

«МАСОВОГО УХИЛЕННЯ ВІД СЛУЖБИ НЕ СПОСТЕРІГАЄТЬСЯ»

Про це свідчить статистика, наведена військовим прокурором Центрального регіону України

Під час неоголошеної війни проти України контроль за дотриманням законності в питаннях проведення мобілізації, матеріально-технічного забезпечення війська, дотримання прав захисників та інших сферах без перебільшення є одним з основних. І в цьому вкотре переконався наш кореспондент у розмові з військовим прокурором Центрального регіону України старшим радником юстиції Григорієм Рябенком.

За словами військового прокурора, за 6 місяців 2015 року військовою прокуратурою Центрального регіону України до суду з обвинувальними актами направлено 630 кримінальних проваджень, серед яких 418 — про ухилення від військової служби, 100 — проти встановленого порядку підлеглості та 20 — про заволодіння військовим майном. Розслідувано 20 кримінальних проваджень про корупційні правопорушення, з яких 12 — про хабарництво.

Військовий прокурор Центрального регіону України старший радник юстиції Григорій Рябенко

За результатами розгляду судами позовів прокурорів, поточного року державі повернуто 58 мільйонів гривень. Наприклад, у сфері земельних відносин до судів подано позови щодо повернення та попередження незаконного вилучення земель Міністерства оборони площею 45 га на загальну вартість 48,5 млн грн. Уже повернуто земель площею 8,1 га вартістю 24,3 млн грн.

— А як військові прокурори Центрального регіону України захищають інтереси військовослужбовців, які беруть участь в антитерористичній операції, та їхніх сімей?

— За прокурорського реагування з початку року захищено права 65-ти військовослужбовців щодо поновлення їх на роботі, 32-х військовослужбовців щодо виплати їм середньої заробітної плати та 7-ми військовослужбовців щодо скасування нарахувань за кредитними зобов'язаннями. Також за позовами військових прокурорів до суду військовослужбовцям та членам їхніх сімей нараховано та виплачено понад 3 млн грн гарантованих соціальних виплат (одноразові допомоги у зв'язку із пораненням, смертю тощо).

— Деякі вітчизняні мас-медіа, не кажучи вже про російські, пишуть про масове ухилення громадян України від призову до війська. Прокоментуйте ці повідомлення.

— Під час проведення 5-ї хвилі часткової мобілізації на території діяльності військової прокуратури Центрального регіону України мали місце випадки ухилення від прибуття до військових комісаріатів та призову за мобілізацією, зокрема у Черкаській, Київській та Харківській областях. Проте ніякого масового ухилення українців від виконання свого конституційного обов'язку із захисту країни не спостерігається. Порівняно з минулим роком, у 2015 році помітна тенденція до зменшення кількості злочинів, пов'язаних із ухиленням від військової служби та виконання військового обов'язку.

Протягом 2015 року до кримінальної відповідальності притягнуто 427 осіб, з них 99 осіб засуджено до реальної міри покарання. Міра покарання залежить від багатьох чинників, зокрема тяжкості злочину. Наприклад, військовослужбовець–контрактник Державної прикордонної служби К. самовільно залишив частину і протягом 5 місяців ухилявся від виконання військового обов'язку. Тож тепер проведе 2 роки у дисциплінарному батальйоні.

А ось один із військовиків Харківського гарнізону, перебуваючи на лікуванні, самовільно залишив частину і тривалий час ухилявся від служби, при цьому двічі незаконно заволодівав транспортними засобами громадян. Тому за вироком суду 5 з половиною років проведе в місцях позбавлення волі.

Окрім цього, військовими прокуратурами Центрального регіону України розслідується 395 кримінальних проваджень стосовно 4 262 військовослужбовців, які не прибули за новим місцем проходження військової служби після окупації Автономної Республіки Крим.

— Віднедавна відновлено функціонування військових гауптвахт, скасованих кілька років тому. У зв'язку з чим назріла необхідність реанімувати їх?

— Інститут військових гауптвахт забезпечує реалізацію повноважень командира на притягнення до відповідальності військовослужбовця за вчинення ним адміністративного правопорушення шляхом накладання арешту і поміщення його на гауптвахту, і, як показує практика, є дієвим інструментом для зміцнення військової дисципліни. За ініціативою військових прокурорів на цей час відновлені та діють гауптвахти у Києві, Харкові, Житомирі та на військових полігонах у Чернігові, Чугуєві та в Десні Чернігівської області.

— Які злочини є найбільш характерними для частин і підрозділів, які перебувають під вашою юрисдикцією?

— Серед злочинів, вчинених у військових частинах і установах Центрального регіону України, майже 80% від загальної кількості складають кримінальні правопорушення щодо ухилення від військової служби. Майже кожне 10-те кримінальне правопорушення — проти встановленого порядку підлеглості. Крім того, мали місце злочини про викрадення військового майна, порушення статутних правил взаємовідносин між військовослужбовцями та у сфері службової діяльності. У середньому їхня кількість становить по 3% від загальної кількості злочинів. Фігурантами переважної більшості злочинів є військовослужбовці, призвані під час мобілізації. Близько 10 відсотків злочинів вчинили особи офіцерського складу та військовослужбовці служби за контрактом.

— Українська влада оголосила війну корупціонерам, зокрема і в погонах. Які результати боротьби проти корупції?

— У поточному році до суду скеровано 20 обвинувальних актів про вчинення корупційних кримінальних правопорушень, з яких 3 розглянуто судами, винесено обвинувальні вироки. Ще у 5 кримінальних провадженнях цієї категорії особам повідомлено про підозру, слідство триває.

Так, слідчий відділ військової прокуратури Центрального регіону України направив до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням одного з керівників управлінь Головного управління Національної гвардії України полковника М. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 15 (закінчений замах на злочин), ч. 4 ст. 368 (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою) Кримінального кодексу України.

Цей посадовець у листопаді–грудні 2014 року після проведення конкурсних торгів щодо закупівлі однією з військових частин продуктів харчування (м'ясних консервів) для потреб Національної гвардії висунув вимогу представнику комерційного товариства передати йому в якості неправомірної вигоди кошти в сумі 10 відсотків від загальної суми договору, а саме 533 тис. грн, погрожуючи створити перешкоди у фінансово-господарській діяльності цього підприємства шляхом повернення закуплених продуктів харчування. 19 січня 2015 року після отримання 232 тисяч гривень полковник був затриманий.

Також до суду скеровано обвинувальний акт щодо начальника одного з відділів прикордонної служби у Харківській області, який вимагав від своїх підлеглих надавати йому неправомірну вигоду в розмірі 1 000 грн після кожного заступання старшими зміни прикордонних нарядів, погрожуючи в разі відмови створенням перешкод при проходженні служби.

Задокументовано факт вимагання та отримання слідчим управління СБ України в Полтавській області неправомірної вигоди у сумі 1 800 доларів США від громадянина за невнесення стосовно нього відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань про співучасть у контрабанді культурних цінностей.

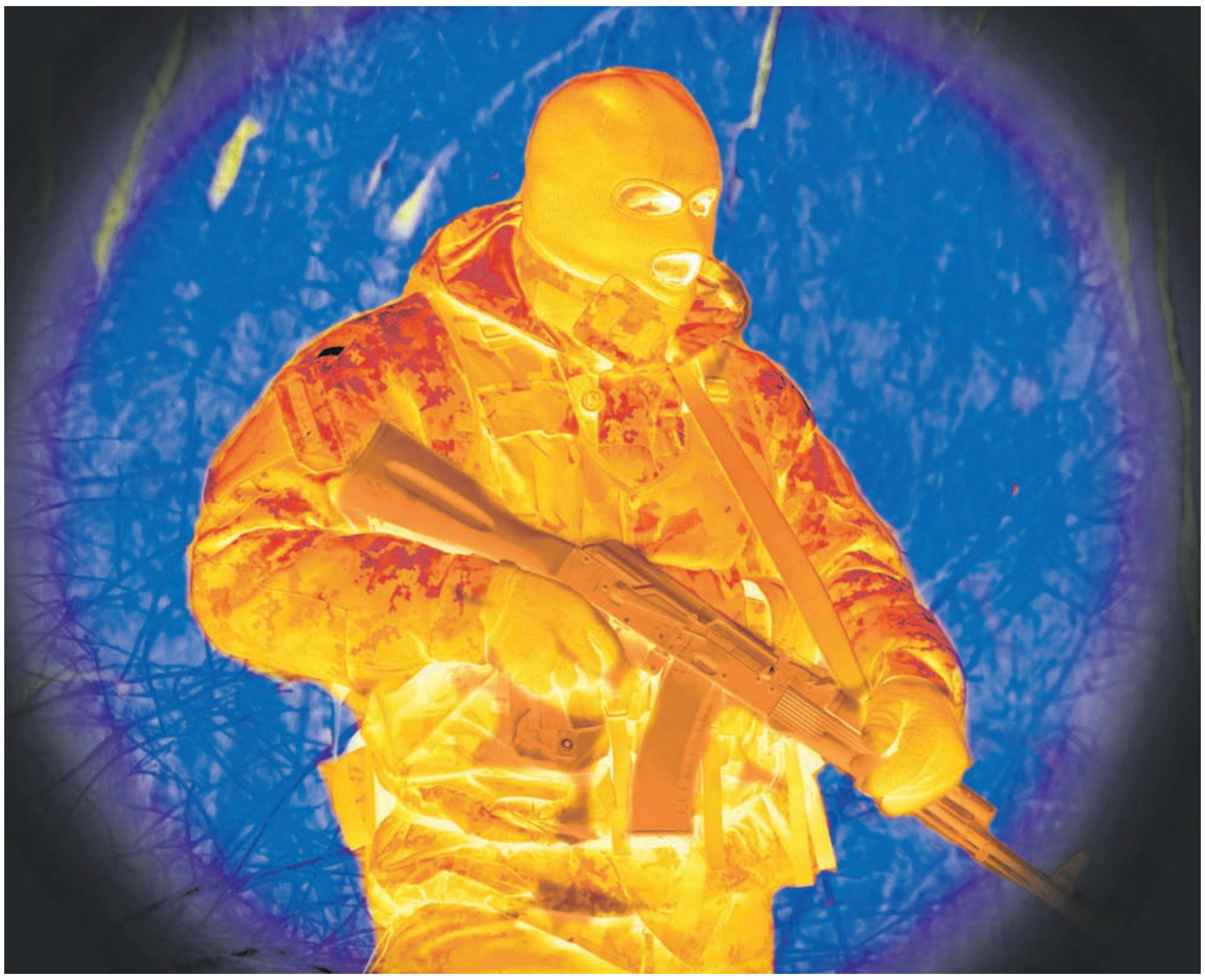
Поточного року вже викрито 5 фактів отримання посадовими особами військкоматів неправомірної вигоди за допомогу у звільненні окремих осіб від призову під час мобілізації, зокрема у Полтавському, Харківському, Житомирському та Вінницькому гарнізонах.

ПОМІЧНИК КОМАНДИРА З ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ РОБОТИ ПРИВЛАСНИВ 213 ТИС. ГРН, ЩО БУЛИ ПРИЗНАЧЕНІ ДЛЯ ВИПЛАТИ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ВИНАГОРОДИ ВІЙСЬКОВИКАМ, ЯКІ БРАЛИ БЕЗПОСЕРЕДНЮ УЧАСТЬ У БОЙОВИХ ДІЯХ

Встановлені факти, коли службові особи намагаються збагатитися за рахунок військовослужбовців, що виконують обов'язки в зоні проведення антитерористичної операції. Так, помічник командира з фінансово-економічної роботи одного з батальйонів з метою особистого збагачення привласнив кошти в розмірі 213 тис. грн, що були призначені для виплати грошового забезпечення та винагороди військовикам, які брали безпосередню участь у бойових діях. За ці кошти посадовець придбав легковик та погасив кредит. Йому винесено обвинувальний вирок з призначенням покарання у вигляді 6 років позбавлення волі. На мою думку, зазначене покарання є м'яким, у зв'язку з чим подано апеляцію, яка перебуває на розгляді суду.

Насамкінець хочу наголосити, що переважна більшість військовиків чесно й сумлінно виконують свій обов'язок у цей важкий для країни час.

Інтерв'ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

ЯК СХОВАТИСЬ ВІД ТЕПЛОВІЗОРА?

Кілька порад, що дозволять стати непомітним для ворожого спостерігача

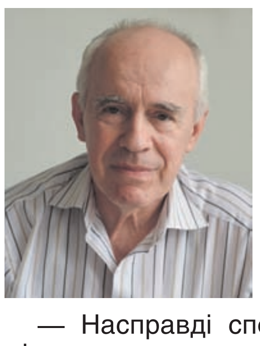
У списках обладнання, яке зазвичай наші бійці просять доставити на передову, тепловізор входить у першу п'ятірку потреб. І недарма — прилад має надзвичайні можливості по спостереженню за противником. Однак військовослужбовців також неабияк цікавить питання, як самим бути непомітними для ворожого тепловізора.

Ще років десять тому в арміях розвинутих країн світу для виявлення противника в темряві широко використовувались прилади нічного бачення (ПНБ). ПНБ дозволяє побачити предмети за мінімального природного освітлення. Та на відміну від тепловізора він абсолютно безпорадний за поганої погоди — у тумані чи у безмісячну ніч за допомогою приладу нічного бачення ви зовсім нічого не побачите.

А от тепловізор фіксує теплове випромінювання і не потребує підсвічування об'єктів спостереження для створення картинки. А оскільки всі об'єкти якоюсь мірою випромінюють тепло, застосування тепловізорів у військовій справі важко переоцінити.

Аби сховатись від тепловізора, дехто, надивившись бойовиків, пропонує намазатися багнюкою, інші — натягнути на себе поліетиленові пакети, треті — зробити костюм з фольги.

Щоб розставити крапки над «і» та з'ясувати, чи можна укритись від тепловізійної розвідки, ми звернулись до фахівців.

Член-кореспондент Національної академії наук, професор Інституту фізики напівпровідників імені В.Є.Лашкарьова, доктор наук Федір Сизов

— Насправді способу абсолютного захисту від спостереження через тепловізор поки що не винайшли, — розповів член-кореспондент Національної академії наук, професор Інституту фізики напівпровідників імені В.Є.Лашкарьова, доктор наук Федір Сизов. — Стати повністю непомітним для тепловізора можливо, тільки якщо перебувати у приміщенні з капітальними стінами чи в добре обладнаному бліндажі. Тобто сховатись від очей противника і не висовуватися. Хоча є зразки військової форми, яка знижує видимість людини в інфрачервоному спектрі. За своєю структурою ця форма нагадує термобілизну, тобто утримує тепло і відводить вологу, щоб організм не перегрівався. Але гарантованого укриття від тепловізора ці розробки не дають, хоча за певних умов і демонструють непогані результати.

Аби зрозуміти, чому так складно знайти спосіб укриття від тепловізора, розглянемо приклад із звичайною маскувальною сіткою. Маючи певне забарвлення, сітка стане максимально ефективною тільки на місцевості, яка має аналогічний спектр кольорів. В іншому випадку замаскований об'єкт стане ще більш помітним, а не прихованим. Дещо схожа ситуація і з тепловізором. Слід мати на увазі, що тепловізор «бачить» не температуру об'єкта, а різницю температур об'єктів і фону. Іншими словами, якщо на людину надіти якийсь ідеальний костюм, що зовсім не пропускає тепло, і поставити цю людину на тлі нагрітої сонцем стіни будинку, в тепловізорі буде чітко видно темну фігуру на світлому фоні. Тому для маскування від тепловізійного спостереження важлива якраз відсутність теплового контрасту з місцевістю.

— Найбільше треба остерігатись перебування на тлі неба, — говорить професор Сизов. — За рівнем теплового випромінювання воно є практично холодним, а тому, щоб ви не робили, ви все одно будете помітні.

Та все ж ситуація небезнадійна. Кілька порад ми отримали від бійців підрозділів спецпризначення, які перебувають у зоні бойових дій ще з початку подій на Сході України.

Щоб знизити ймовірність виявлення за допомогою тепловізора, необхідно виключити або зменшити випромінювання тепла від вашого тіла. Якщо у вас немає спеціалізованої форми, найпростіший спосіб — надягнути ватні штани, тілогрійку, товсті рукавички і багатошарову балаклаву, під одяг — термобілизну, краще композитну, що виготовлена з різних матеріалів, синтетичних та натуральних. Але треба пам'ятати, що одяг з часом прогріється і стане помітним для тепловізора. Якщо ви перебуваєте на місці, можна прикритись кариматом. Поліпропіленовий килимок з фольгою створить додаткову перешкоду для виявлення вашого тепла, а відповідно — захист від тепловізорів ворожих спостерігачів і снайперів.

Непоганий результат дає звичайний брезентовий солдатський плащ-намет. Його захисні властивості можна підвищити, якщо підшити з однієї сторони рятівну термоковдру (тонка плівка, вкрита металізованим відбиваючим матеріалом. Застосовується у складі комплекту першої допомоги. Інші назви — космічна ковдра, термічна ковдра.) Якщо плащ-намет намочити водою, рівень захисту ще дещо підвищиться.

За практичним досвідом, на певний час можна укритись за допомогою плаща від загальновійськового захисного комплекту (ЗЗК). Він дає добрий ефект, але за якийсь час тепло, що накопичиться під плащем, почне виходити назовні і буде вас демаскувати. Треба пам'ятати, що будь-які теплоізолятори «працюють» тільки доти, доки не будуть прогріті.

Гарний результат дає вогнетривкий костюм, який застосовують пожежники для роботи в зоні високих температур. Він закриває обличчя, руки, ноги, але в ньому людина втрачає мобільність.

Інший спосіб укриття від тепловізора — щит. Щільно збитий дерев'яний щит достатнього розміру, обшитий з тильної сторони алюмінієвою фольгою, закриє ваш тепловий контур. Але треба слідкувати, щоб у сонячну погоду протягом дня ваш щит не нагрівся на сонці, інакше вночі він «світитиметься». Добре укриває від спостереження за допомогою тепловізора звичайне скло, краще — склопакет. Аби щит або лист скла не виглядав у тепловізорі темною плямою правильної геометрії, необхідно закріпити на його поверхню імітацію рослинності.

Якщо ви тривалий час перебуваєте на постійних позиціях чи блокпості, їхнє розташування не буде великим секретом для противника. В такому разі ви можете подбати про приховування від тепловізійної розвідки тільки місця знаходження ваших спостерігачів (постів, секретів тощо). В цьому випадку, крім маскування, ви можете застосовувати спосіб введення противника в оману хибними тепловими об'єктами. Металеві банки чи коробки з жаром від багаття або запаленою свічкою, розставлені перед позиціями на напрямку спостереження, будуть на екрані ворожого тепловізора яскравими плямами близько доби. На їхньому тлі відслідкувати спостерігача, замаскованого одним з вищенаведених способів, буде важче.

ЯКЩО У ВАС НЕМАЄ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФОРМИ, НАЙПРОСТІШИЙ СПОСІБ ЗМЕНШИТИ ВИПРОМІНЮВАННЯ ТЕПЛА — НАДЯГНУТИ ТОВСТИЙ ОДЯГ, ТЕРМОБІЛИЗНУ, ПЕРЧАТКИ ТА БАЛАКЛАВУ

Та все ж треба брати до уваги, що ефективність заходів тепловізійного маскування залежить від поточних умов — пори року, температури повітря, наявності сонячних днів, особливостей місцевості тощо. Наприклад, стовбури дерев у спекотну погоду нагріваються вдень так, що «світяться» майже всю ніч, і цей факт можна використати, сховавшись за деревом. Тоді як взимку це буде неможливо.

Навіть якщо ви все передбачили, пам'ятайте, що в нічному бою ствол вашої зброї після першого ж пострілу буде довго і яскраво «світитись», демаскуючи вас. А цигарка, навіть якщо ви ховаєте її в долоню чи рукав, буде в тепловізорі практично «прожектором», який яскраво вас освітить.

Отже, в підсумку, вдаючись до заходів укриття від тепловізорів противника, намагайтесь перевіряти їхню ефективність за допомогою власного обладнання. Причому зробіть це в різний час доби, в різних місцях, за можливості — різними приладами.

Роман ТУРОВЕЦЬ

НА БМП ПРОТИ ТАНКА

Свій авторитет комбат капітан Рибак здобув у боях

Капітан Дмитро Рибак

На його рахунку підбитий танк, успішний вихід з оточення, місяці, проведені під обстрілами на передовій. За рік самовідданої служби на війні він не отримав ні чергового звання, ні нагороди. Але він не махнув рукою та не пішов додому. Бо країна в небезпеці. Він вирішив служити до перемоги.

Виконувач обов'язків командира 1-го батальйону однієї з механізованих бригад капітан Дмитро Рибак за рік участі в антитерористичній операції на Сході країни разом зі своїми підлеглими з боями пройшов Рубіжне, Щастя, Веселу Гору, Металіст, Антрацит, Красний Луч, Дебальцеве та багато інших «гарячих» точок Донбасу...

Він родом із Вінниччини, строкову служив у Московському військовому окрузі. Потім вступив до Омського вищого загальновійськового командного училища імені Фрунзе. Офіцерську службу розпочав на посаді командира взводу 40-ї десантно-штурмової бригади в Миколаєві, й через чотири місяці — вже командир роти. Згодом продовжив службу в розвідпрозділі 72-ї механізованої дивізії.

СПОЧАТКУ ВІН РОЗСТРІЛЯВ ІЗ ГАРМАТИ ВАНТАЖІВКУ ВОРОГА. ПОТІМ ВСТУПИВ У БІЙ ІЗ ТАНКОМ

— У 1995 році прийняв рішення звільнитися зі Збройних Сил. Не бачив перспективи, армію активно розвалювали. Фінансування бракувало на все: бойову підготовку, обмундирування, зарплату… — згадує Дмитро Миколайович.

На початку 2014 року прийняв рішення повернутися до війська. З 9 травня минулого року офіцер у зоні АТО.

— Які події з війни на Донбасі закарбувалися найбільше, які епізоди й досі перед очима? — запитую у співрозмовника.

— Це було 20 серпня минулого року. Я отримав наказ силами підрозділу стримати колону ворожих танків та бронетехніки, що виходила на населений пункт Лутугине. Сідаю за БМП-2 як оператор-навідник, зі мною механік-водій прапорщик Ігор Першков, і — вперед… Чи було мені тоді страшно? Пам'ятаю, що найбільше тоді боявся схибити, підвести хлопців, щоб не втратити авторитет офіцера, — пригадав Дмитро Рибак.

І він не схибив. Спочатку розстріляв із гармати вантажівку ворога. Потім вступив у бій із танком. Пострілами з 30-міліметрової гармати вцілив між баштою та корпусом танка.

— Насамперед пролунав хлопок, потім здійнявся вогонь, а потім пішов чорний дим. Це все на очах головного старшини роти сержанта Володимира Палія та оператора-навідника сусідньої машини солдата Мочічка. «Підбили!» — чули ми радісні крики своїх бійців, — пригадує офіцер.

Після того екіпаж капітана Рибака обстріляв БМП і ще один танк. Противник, побачивши фаховість українського екіпажу, відступив.

Перемога в цьому бою стала надважливою, особливо для особового складу, який повірив своєму командиру й у свої власні сили.

Потім був короткий перепочинок, поновлення сил і засобів на полігоні, й знову марш… Цього разу на кордон з Росією — в район населеного пункту Чаплинка. Капітан Рибак прийняв роту, а далі — Ізюм, Артемівськ, Покровське і Дебальцеве.

— Дебальцеве — окрема точка відліку в моєму житті. Туди ми зайшли 7 лютого. У підпорядкуванні — 68 вояків особового складу, 6 одиниць техніки і… кругове оточення. В такій ситуації страх треба відганяти здалеку, а інакше — ти вже програв. Насамперед треба міркувати, як втриматися на позиціях, як зберегти особовий склад, — каже офіцер.

Три наших бійці загинули одразу. Незадовго ще один. Чимало було поранених. Їхні позиції цілодобово обстрілювали. 12 лютого поранення в руку отримав і сам капітан Рибак, але залишився з підрозділом. Він і його підопічні були фактично в оточенні до 17 лютого — тобто 10 надскладних і непередбачуваних днів. І ніхто не відступив із зайнятих позицій до відповідної команди.

— Якщо пам'ятаєте, з 15 лютого було оголошене так зване «перемир'я» для виводу особового складу з Дебальцевого. Та ще дві доби ворог потужно тиснув, швидко і часто міняв позиції та накривав нас артилерійсько-мінометним вогнем, — розповів офіцер.

Із шести наших бойових машин після цих обстрілів вціліли лише дві. На них і відходили підопічні Рибака. Цілу ніч пробивалися. Всі розуміли, що сподіватися треба насамперед на власні сили.

— Зважаючи на ситуацію та сили противника, я вважаю, що нам вдалося вийти з мінімальними втратами. Професійно діяли артилеристи 128-ї гірсько-піхотної бригади, прикриваючи наш вихід. Вони зробили коридор і дуже точно працювали по цілях. Їм величезна подяка!!! — зазначає комбат.

Після боїв у Дебальцевому кандидатуру капітана Рибака чотири рази подавали на присвоєння чергового військового звання. Надсилали документи на заслужені нагороди й на багатьох його підлеглих. Та ніхто з них так і не отримав ні медалі, ні нової зірочки.

— Було б справедливо, аби хлопці повернулися додому з відзнаками за сумлінну службу. Вони — справжні герої. Чому тих, хто справді, ризикуючи життям, захищає державу, хто бував у страшних фронтових колотнечах, часто не помічають? Шкода, що чимало мужніх солдатів обділяють увагою, — говорить офіцер.

З квітня механізований батальйон капітана Дмитра Рибака знову на передовій, нині тримає оборону на Луганщині. Як на мене, сила нашого війська саме в таких патріотах, авторитетних та професійних комбатах.

Віталій СТЕЧИШИН.
Фото автора

«Монгол» ще в колишній Югославії зрозумів — війну не можна підпускати на поріг своєї хати, бо вона «пожирає» все на своєму шляху

УКРАЇНСЬКИЙ «МОНГОЛ»

Зі своїм вірним «Фаготом» готовий зупинити ворожі танки

Командир відділення молодший сержант Олег Кучай у зоні АТО з 10 березня поточного року. І хоча він воює не так вже давно, та весь цей час — на «передку». Його протитанкове відділення, на озброєнні якого ПТРК «Фагот», зайняло оборону на одному з найбільш небезпечних напрямків, зокрема для танкового прориву в районі Попасної.

— Ці майже чотири місяці на передовій нас регулярно обстрілюють з мінометів та ВОГів. А деколи і з «Градів» та «саушок». Я тут, аби ця зараза не полізла далі на нашу землю, щоб моя дитина ніколи не бачила жахіть війни і не ховалася від куль та снарядів, — зауважив молодший командир.

НА НАПРЯМКУ ПІДРОЗДІЛУ ПРОТИВНИК ЗОСЕРЕДИВ ДО ТАНКОВОЇ РОТИ

У його житті вже була одна війна. У 1993–1994 роках Олег Кучай проходив службу у складі українського миротворчого контингенту в колишній Югославії. Ще тоді зрозумів — війну не можна підпускати на поріг своєї хати, бо вона «пожирає» все на своєму шляху. Тому від мобілізації не ховався, а по повістці одразу пішов до військкомату.

Там же, в Югославії, йому дали позивний «Монгол».

— Напевне, за зовнішність, яка є характерною для цієї нації. Адже я справді трохи схожий на представника цього колись кочового народу, — говорить Олег.

За даними нашої розвідки, противник у районі дислокації українського підрозділу, в якому служить «Монгол», підсилив своє угруповання до танкової роти. І намагається нащупати слабкі місця в нашій обороні та виявити позиції українських танкістів і протитанкістів.

— Ми нікого не пропустимо вперед. Я впевнений у своїх хлопцях на всі сто! Ми з одного призову, разом пройшли навчальний підрозділ і зараз служимо за принципом: «Один за всіх — всі за одного!» Хай тільки полізуть, ми їм такого перцю дамо! Моя «люба» завжди напоготові, — впевнено каже молодший сержант Олег Кучай, погладжуючи свій вірний «Фагот».

Віталій СТЕЧИШИН.
Фото автора

Військовозобов'язані вдосконалюють навички на командно-штабних навчаннях з тероборони

ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ ЩИТ ОБОРОНИ

До захисту своїх кордонів готуються по всій Україні

У середині червня на території України проведено низку навчань з територіальної оборони країни. На сьогоднішній день вона являє собою систему загальнодержавних воєнних і спеціальних заходів, що здійснюються в особливий період. Основними завданнями територіальної оборони є охорона та захист державного кордону, забезпечення надійного функціонування органів державної влади, військового управління, охорона та оборона важливих об'єктів, боротьба з диверсійно-розвідувальними групами тощо.

Ще на початку минулого року у зв'язку із ситуацією, що склалася на Донбасі, в нашій країні почали формуватися батальйони територіальної оборони. З березня по серпень 2014 року Генеральним штабом було сформовано понад 30 таких підрозділів. Значну допомогу військовикам при цьому надали обласні та міські державні адміністрації.

— На початку свого існування частини територіальної оборони Збройних Сил України долучалися до охорони державного кордону, важливих військових об'єктів та ізоляції зони конфлікту. Проте розширення масштабу антитерористичної операції вимагало швидкого посилення антитерористичного угруповання для несення служби на блокпостах та контролю визволених територій, — розповів начальник управління територіальної оборони Головного оперативного управління Генерального штабу ЗС України полковник Ігор Косяк. — До виконання цього завдання було вирішено залучити підрозділи територіальної оборони. Це дозволило вивільнити військові частини високомобільних десантних та механізованих військ для проведення рейдових і наступальних дій у липні—серпні торік.

Після успішного виконання бойових завдань у зоні проведення АТО було прийняте рішення переформувати батальйони територіальної оборони в окремі мотопіхотні (омпб) та включити їх до складу бойових бригад і полків. Треба сказати, що на кінець 2014 року понад 90% особового складу омпб набули досвіду участі в антитерористичній операції. Значну кількість бійців і командирів представлено до відзначення державними та відомчими нагородами.

При цьому батальйони тероборони зробили неабиякий внесок у визволення міст Донбасу. Так, протягом серпня—вересня минулого року за їхньою участю були визволені Дебальцеве, Фащівка, Городище, Адріанопіль, Федорівка та інші населені пункти.

За підсумками 2014–2015 років Україна — єдина держава в Європі, яка має унікальний практичний досвід виконання заходів територіальної оборони. Цей досвід став фундаментом нинішнього вдосконалення загальної системи територіальної оборони.

— На цей час підготовлені зміни до законів України та інших нормативних актів, які регламентують питання територіальної оборони. Нині здійснюється цілий комплекс заходів з підготовки резерву, зокрема нещодавно відбулися командно-штабні навчання з територіальної оборони, — продовжив полковник Ігор Косяк. — Під час них було проведено навчальні збори з практичним призовом військовозобов'язаних до стрілецьких батальйонів, загонів оборони та рот охорони військових комісаріатів.

За результатами КШН буде уточнено призначення військових підрозділів територіальної оборони. Так, у нинішній структурі стрілецький батальйон призначений для виконання завдань з охорони і оборони об'єктів і комунікацій, посилення охорони держкордону, боротьби з незаконними збройними формуваннями та диверсійно-розвідувальними групами противника. Він може застосовуватися як у межах своєї області, так і екстериторіально.

Своєю чергою загони оборони охороняють тільки ту місцевість, де були сформовані. Вони є своєрідним територіальним резервом і повноцінно розгортатимуть свою діяльність лише у випадку повномасштабної відкритої агресії або іншої критичної ситуації в районі.

УКРАЇНА — ЄДИНА ДЕРЖАВА В ЄВРОПІ, ЯКА МАЄ УНІКАЛЬНИЙ ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ

У кожному районі може бути до п'яти таких загонів. За військовою структурою це підрозділи, в які входять декілька взводів. Їхнє завдання — охорона у своєму районі важливих об'єктів, обласних адміністрацій, організація блокпостів тощо. Вони працюватимуть як до можливого вторгнення противника в район (боротьба з диверсантами та терористичними угрупованнями), так і в разі масштабних бойових дій охоронятимуть тили нашого війська. А якщо ворог все ж таки захопить район, то кожен такий загін стане основою для збройного спротиву.

Зважаючи на те, що територіальна оборона має загальнодержавний характер, виконання її завдань здійснюється в тісній взаємодії з іншими військовими формуваннями, місцевими органами державної влади та громадськими організаціями.

— Взаємодія з місцевими державними адміністраціями дозволила у стислі терміни укомплектувати військові частини територіальної оборони патріотично налаштованими громадянами, які під час виконання бойових завдань у зоні проведення АТО виявляли героїзм та мужність, — розповів полковник Ігор Косяк. — Завдяки налагодженим контактам з місцевою владою та волонтерами вдалося вирішити проблемні питання, пов'язані із забезпеченням військовослужбовців у місцях формування та в районах виконання завдань.

Реальну допомогу підрозділам тероборони надають і громадські організації. Їхні спеціалісти постійно залучаються до проведення занять з бойової підготовки із військовослужбовцями.

Також Генеральним штабом ЗС України організовано тісну взаємодію з Державною прикордонною службою України у питаннях спільної охорони та захисту державного кордону України, а з Національною гвардією, Державною спеціальною службою транспорту — щодо охорони та оборони важливих державних об'єктів і комунікацій. Особлива увага приділяється підтриманню взаємодії з Міністерством внутрішніх справ та Службою безпеки України.

Роман ВУС

Т-80 ПІДСИЛИТЬ ДЕСАНТНИКІВ

Харківські танкоремонтники відновили та поставили до частин Збройних Сил України понад 50 одиниць броньованої техніки

Високомобільним десантним військам передано першу партію з восьми танків типу Т-80

З початком антитерористичної операції колектив Державного підприємства «Харківський бронетанковий завод», що входить до складу Державного концерну «Укроборонпром», працює в напруженому режимі. Так, поточного року танкоремонтники відновили та поставили до частин Збройних Сил України понад 50 одиниць броньованої техніки. Ця статистика буде ще більш значущою, коли взяти до уваги те, що танки потрапили до цехів заводу з відкритих майданчиків зберігання техніки, де вони протягом 20–30 років іржавіли від несприятливих погодних умов.

Не чекаючи на оборонні контракти, працівники заводу торік добровільно вирушили в зону проведення антитерористичної операції на Донбасі. Там у складі виїзних ремонтних бригад харків'яни надавали захисникам Вітчизни технічну допомогу.

— Протягом літа–осені 2014 року приблизно третина моїх підлеглих побували в місцях зосередження танкових підрозділів. Окрім поточного ремонту, вони проводили заняття з молодими механіками-водіями, ділилися досвідом експлуатації бронетехніки в бойових умовах, — розповів начальник цеху складання бронетехніки Валерій Марченко.

Важливою віхою в житті трудового колективу танкоремонтників стало підписання наприкінці 2014 року з Міністерством оборони України контракту щодо поставки великої кількості танків різних модифікацій.

Відтоді на заводі почали приділяти основну увагу модернізації танків, аби вони відповідали вимогам сучасного бою. Започаткували нове правило, пов'язане з обов'язковим врахуванням побажань і зауважень військовослужбовців, для яких ремонтують техніку. Приміром, якщо раніше партії бойових машин на заводі передавали офіцерам військових представництв, то віднедавна до Харкова приїздять ті військовослужбовці, які безпосередньо будуть її експлуатувати. Це сприяло також і тому, що кожна машина, передана бійцям на передову, була відремонтована з високою якістю. А виробничий процес на ДП «Харківський бронетанковий завод» постійно вдосконалювався.

До цього варто додати, що найбільших успіхів у відновленні і модернізації зразків техніки харків'яни досягли в ремонті «шістдесятчетвірки».

— Із абсолютно непридатного до використання танка типу Т-64, від якого залишилися лише корпус та башта, ми за місяць-півтора шляхом капітального ремонту і модернізації робили бойові машини рівня Т-64Б, Т-64Б1 та Т-64БВ. Гроші, отримані за відправку на фронт перших партій техніки, дозволили оновити ремонтну базу заводу, придбати сучасне обладнання, — поділився успіхами перший заступник директора заводу Ігор Якименко.

Ці модернізовані танки навіть зовні дещо змінилися. Цьому посприяло встановлення динамічного захисту типу «Контакт», який забезпечує захист екіпажу від сучасної протитанкової зброї. Також широко були застосовані інші ноу-хау, інформація про які не надається широкому загалу.

Як показала практика проведення бойових дій на Донбасі, бійцям високомобільних десантних військ Збройних Сил України для успіхів на передові вкрай необхідні штатні танкові роти чи батальйони. Тому цього року в Генеральному штабі ЗС України було прийнято рішення щодо включення до складу одного з аеромобільних з'єднань підрозділу танкових військ. Коли вирішувалося питання, якою саме технікою озброїти танкістів у «блакитних беретах», вибір припав на бойову машину Т-80. Адже у порівнянні із Т-64 вона більш швидка та маневрена.

— Не можу розкрити всіх таємниць, але ми разом з іншими танкобудівниками оборонно-промислового комплексу постійно працюємо над удосконаленням Т-64, Т-80 та інших зразків бронетехніки. В ході виконання оборонного контракту ми, так би мовити, «реанімуємо» танки та вкладаємо у броню свій професіоналізм, — зауважив Віктор Козонак. — Нещодавно у Харкові представникам військової частини високомобільних десантних військ передано першу партію з восьми танків типу Т-80.

До речі, відповідно до умов контракту, заводчани мали в липні цього року поставити до війська лише 4 танки. Проте вдосконалення організації роботи у дві зміни та ініціативні дії ремонтників дозволили перевиконати виробничий план. Процес передачі бойових машин танковим екіпажам «крилатої піхоти» тривав тиждень. За цей час бойові машини пройшли по 100 кілометрів, а екіпажі виконали бойові стрільби зі штатної зброї. Також механіки-водії і навідники-оператори пройшли в Харкові прискорені курси з експлуатації технічних засобів. Таким чином військовослужбовців озброїли новими знаннями, тож десантники повністю готові виконувати бойові завдання в зоні АТО.

Напружений графік роботи працівників та значна кількість замовлень сприяють стрімкому соціальному розвитку на Державному підприємстві «Харківський бронетанковий завод». Так, за останні 10 місяців кількість штатних працівників збільшено майже вдвічі. Передумовою цього стало збільшення заробітної плати працівників різних цехів та виробничих циклів. Приміром, місячні виплати робітникам, задіяним в основному виробництві, коливаються в межах 12000–12500 гривень. Новачки, які взагалі не мають трудового стажу та виконують допоміжну роботу, отримують близько 3100 гривень. Загалом же середня зарплата на підприємстві становить понад 5700 гривень.

ТАНКИ ПОТРАПИЛИ ДО ЦЕХІВ ЗАВОДУ З ВІДКРИТИХ МАЙДАНЧИКІВ ЗБЕРІГАННЯ ТЕХНІКИ, ДЕ ВОНИ ПРОТЯГОМ 20–30 РОКІВ ІРЖАВІЛИ

— Тільки у першому півріччі 2015 року наше підприємство перерахувало до державного та місцевого бюджетів майже 8,5 мільйона гривень. У червні фонд заробітної платні становив 1,8 мільйона гривень. Ці кошти дозволяють посилити соціальний захист працівників, турботу про їхнє здоров'я та духовні потреби , — розповів Віктор Козонак.

Отже, співпраця армійських підрозділів з харківськими танкоремонтниками поступово набирає обертів і сприяє збільшенню бойового потенціалу захисників України та подальшому розвитку підприємства.

Дмитро ГОРБУНОВ

Директор ДП «Харківський бронетанковий завод» Віктор Козонак:

— Колись наше підприємство займалося лише ремонтом бронетехніки. З часом з власної ініціативи ми почали здійснювати модернізацію техніки і за короткий час досягли в цій справі вагомих результатів. Наведу такий приклад. Донедавна багато комплектуючих до танків Т-80 ми замовляли в Росії, а відтепер мої підлеглі навчилися виготовляти їх на підприємстві або замовляють у партнерів по концерну. Тож наші «вісімдесятки» фактично складаються з вітчизняних агрегатів та систем.

Механік-водій танка Т-80 окремої аеромобільної бригади солдат Дмитро Колосов:

— Я колись мав справу з Т-64 і донедавна трохи боявся керувати більш складним Т-80. Проте працівники заводу мене швидко навчили тонкощам обслуговування. Я пишаюся тим, що оволодів новою-старою машиною. Стабілізатор, механізм заряджання, роботу двигуна та ходової системи я перевірив особисто, тож упевнений, що в бою танк не підведе.

Начальник цеху з ремонту бронетехніки ДП «Харківський бронетанковий завод» Сергій Корх:

— Більшість моїх підлеглих служили в танкових військах. Ті ж з них, котрі не мають армійського досвіду, за час спілкування з військовослужбовцями в зоні АТО, на заводі почали неабияк поважати представників танкових військ. Тож коли виникає нагальна потреба працювати цілодобово, ніхто з працівників не скаржиться. Ми всі є патріотами України і частку любові до Батьківщини вкладаємо у справу, якою займаємося. А це в підсумку подвоює міць бронетехніки для захисників України.

ВЕРТОЛІТ МІ-8МСБ-В: УНІВЕРСАЛЬНИЙ, ВСЕПОГОДНИЙ

Він здатний транспортувати як вантажі та техніку, так і особовий склад, а також може бути задіяний у пошуково-рятувальних операціях

Мі-8МСБ-В досяг висоти 9150 метрів за 29 хвилин 30 секунд

Середній транспортно-бойовий вертоліт Мі-8МСБ-В, створений в інтересах вітчизняного оборонного відомства в акціонерному товаристві «Мотор Січ». Суттєва перевага цього вертольота в тому, що на ньому встановлений сучасний двигун — ТВ3–117ВМА СБМ 1В 4Е серії. Аби створити запас потужності, двигун спеціально дефорсували, при чому вдалося зберегти наявний редуктор. Тепер навіть за виходу з ладу одного з двигунів вертоліт зможе виконувати поставлене завдання на другому, працюючи в режимі так званої «надзвичайної ситуації». До того ж цей тип двигуна має високу прийманість, яка визначає здатність вертольота швидко відриватися від землі за максимальної завантаженості. А завдяки тому, що двигун не зазнає «кисневого голодування», вдалося вирішити проблему базування вертольотів на висоті понад 2000 метрів.

До речі, у серпні позаминулого року був встановлений новий світовий рекорд з набору висоти для вертольота Мі-8МСБ-В — 9150 метрів. Причому льотчикам-випробувачам знадобилося для цього 29 хвилин 30 секунд. «З новими двигунами від «Мотор Січ» вертоліт може використовуватися і в холод, і в спеку, і в умовах високогір'я. Перебуваючи на великій висоті, навіть в умовах розрідженого повітря або за температури навколишнього середовища 52 градуси за Цельсієм двигуни зберігають потужність. Фактично вийшла універсальна, всепогодна машина», — зазначив екіпаж вертольота після приземлення.

Гелікоптер здатний транспортувати як вантажі та техніку, так і особовий склад — десант з озброєнням або лежачих поранених на ношах, а також може бути задіяний у пошуково-рятувальних операціях. З нього можна ефективно знищувати броньовану техніку, вогневі точки та живу силу противника. Для цього на гвинтокрилі встановлене потужне озброєння — кероване та некероване ракетне, бомбардувальне, стрілецько-гарматне — й система мінування. При цьому для оперативного бойового застосування некерованих засобів ураження та виконання стрільби з нерухомих артилерійських установок вертольота вночі при спостереженні наземної цілі за допомогою окулярів нічного бачення на Мі-8МСБ-В встановлена лазерна система формування прицільної марки «Адрос» ФПМ-01КВ. Вона забезпечує можливість оперативного бойового застосування некерованих засобів ураження і виконання стрільби з нерухомих артилерійських установок вертольота вночі при спостереженні наземної цілі за допомогою окулярів нічного бачення. Може використовуватися як самостійно, так і як резервна система прицілювання при використанні тепловізійних систем типу FLIR.

ЦЕЙ ВЕРТОЛІТ ЕФЕКТИВНО ЗНИЩУЄ БРОНЬОВАНУ ТЕХНІКУ, ВОГНЕВІ ТОЧКИ ТА ЖИВУ СИЛУ ПРОТИВНИКА

Варте уваги й те, що досконало продумана система бортового захисту вертольота. Так, на Мі-8МСБ-В встановлена станція оптико-електронного пригнічення (ОЕП) «Адрос», яка забезпечує високоефективний активний захист вертольота від керованих ракет з інфрачервоними головками самонаведення різних типів. Зокрема, ОЕП відводить випущені по ньому керовані ракети з траєкторії їхнього польоту з подальшим зривом супроводження через помилку наведення в контурі керованої ракети, що поступово збільшується. При цьому станція не вимагає інформації про тип та частоту роботи інфрачервоної головки самонаведення ракети, а також наявності системи виявлення пуску ракет. У контексті цього не можна не сказати і про комбінований прилад створення перешкод «Адрос» КУВ 26–50. Він призначений для розміщення та викидання з одного приладу хибних теплових цілей та протирадіолокаційних пасивних перешкод калібру 26 та 50 міліметрів. Це призводить до появи хибної інформації про координати вертольота, через що ракети, випущені по ньому, не влучають у ціль.

Розробники також передбачили і захист вертольота від ракет з тепловими головками самонаведення. Для цього був встановлений екранно-вихлопний прилад АШ-01В, який підвішується до гвинтокрила з обох боків неподалік вихлопних патрубків двигунів. Ця функція здійснюється завдяки екрануванню інфрачервоного випромінювання, яке створюють нагріті частини вихлопних трактів двигунів, а також шляхом зниження температури та зміни напряму виходу газів.

БЕЗПІЛОТНИК «ФУРІЯ»

Назву цьому літальному апарату дали військові, які використовували його в зоні АТО

Дальність польоту «Фурії» близько 50 км, а максимальна швидкість — 130 км/год.

Вітчизняне науково-виробниче підприємство «Атлон Авіа» розробило власну версію безпілотного авіаційного комплексу — «Фурія». Цікаво, що назву цьому літальному апарату дали самі військові, які використовували його в зоні проведення антитерористичної операції. Так вона за ним і закріпилася.

За словами директора підприємства Артема В'юнника, до складу комплексу входить планер, оптична головка, командний пункт з двома моніторами, на яких відображується геоінформаційна система з прив'язкою координат та GPS-позицій планера в повітрі. Другий монітор дозволяє вести спостереження через оптичну камеру.

Тип планера — літаюче крило. При його виробництві використовувалися матеріали зі склотканини, вуглеводної тканини, а також карбон. На ньому встановлений електричний силовий агрегат, що дозволяє досягти високої надійності в польоті. Живлення апарату здійснюється за допомогою двох батарей по 16 тисяч міліампер-годин кожна, що в залежності від погодних умов дозволяє апарату перебувати в повітрі до двох годин. Його крейсерська швидкість становить 65 км/год., а максимальна — до 130 км/год. Дальність польоту — близько 50 кілометрів від моменту вильоту до повернення за радіусу дії від наземної станції апарату до 30 кілометрів. Він також оснащений денною та нічною оптичною системою спостережень.

У перспективі розробники компанії передбачають дообладнати «Фурію» системою автоматичного злету та автоматичною системою цілеуказання. Вони також планують роботи зі створення принципово нового безпілотного літального апарата, який матиме покращені характеристики та підвищену стійкість до систем радіопригнічення, а також систему повернення «додому» за відсутності GPS.

Сергій ВОРОНКОВ

«ВІЙСЬКТОРГСЕРВІС» СТАЄ БЛИЖЧИМ ДО СОЛДАТА

Співробітники концерну намагаються максимально скоротити відстань між військовослужбовцями та товарами і послугами, яких вони потребують

Антитерористична операція, яка триває на Сході нашої країни, змусила чимало структур та підрозділів вітчизняного війська, а також підприємств і організацій різних форм власності перейти на особливий режим функціонування. Певною мірою це торкнулося й концерну «Військторгсервіс», який надає військовослужбовцям та членам їхніх сімей послуги із виїзної торгівлі в гарнізонах, забезпечення продуктами харчування, лазневого обслуговування, пошиття військової форми одягу тощо. Аби задовольнити побутові потреби бійців, які перебувають у зоні АТО, у Краматорську на початку поточного року було відкрито дільницю, яка здійснює як стаціонарну, так і виїзну торгівлю. Таким чином у військовослужбовців є можливість придбати товари, починаючи від елементів військової форми одягу і закінчуючи побутовими речами та продовольчими наборами.

Перед тим, як продовжити розповідь про діяльність у концерні нової команди, треба сказати, що прийняли вони господарство у вкрай занедбаному стані.

— За попередні роки накопичилася чимала заборгованість по обов'язкових відрахуваннях до державного бюджету, перед постачальниками — за надану раніше продукцію, а також із заробітної плати. Звісно, що це призвело до арешту поточних рахунків, численних судових позовів й позбавляло будь-яких можливостей розвиватися, — говорить перший заступник генерального директора концерну Олександр Бех.

Проте з приходом до керівництва «Військторгсервісу» нової команди менеджерів на чолі з генерал-майором запасу Анатолієм Здіром, ситуація поступово покращується. Так, якщо минулорічний товарообіг становив близько 36 млн грн, то лише за перше півріччя поточного він сягнув 25 млн гривень. Нині у «Військторгсервісі» роблять усе можливе, аби максимально скоротити відстань між військовослужбовцями та товарами і послугами, яких вони потребують.

Завдяки Одеській філії «Військторгсервісу» у військових є можливість придбати товари, починаючи від елементів військової форми одягу і закінчуючи побутовими речами та продовольчими наборами

З ОГЛЯДУ НА МІСЦЕ РОЗТАШУВАННЯ ГОТЕЛЮ «ВЛАСТА», ЯКИЙ ЗНАХОДИТЬСЯ ПРАКТИЧНО В ЦЕНТРІ ЛЬВОВА, ВІН АПРІОРІ НЕ МОЖЕ БУТИ ЗБИТКОВИМ

Безумовним позитивним моментом у діяльності нової команди управлінців «Військторгсервісу» можна вважати інтенсифікацію процесу повернення у власність незаконно відчуженого раніше майна. Зокрема, нерухомих об'єктів у Вінниці та Рівному, загальна площа кожного з яких становить 800 кв. м. Причому реалізація цих приміщень відбувалася в той час, коли ціна на нерухомість була найвищою. Але тепер через незадовільний технічний стан, що став результатом неналежного утримання, їхня ринкова вартість значно менша від тієї суми, яку було сплачено. До того ж на заваді якнайшвидшому використанню цих об'єктів за призначенням стала відсутність правовстановлюючих документів, які були втрачені колишніми власниками. Нині триває процес їхнього відновлення, але він займе чимало часу.

Одним із напрямків діяльності концерну, який також занепав за часів попереднього керівництва, є надання лазневих послуг особовому складу. Адже, погодьтеся, що жодний приватний заклад такого профілю неспроможний надати ці послуги в повному обсязі через невелику місткість, до того ж вони будуть відчутно дорожчі. Причому приватники це роблять вкрай неохоче, оскільки різниця між витратами на організацію процесу та прибутком — мізерна. Проте ця обставина для концерну ніколи не була домінуючою, бо насамперед там зважають на необхідність дотримання особовим складом гігієни. До речі, за перше півріччя поточного року за надання цих послуг «Військторгсервіс» заробив лише трохи більше 700 тисяч гривень. Але паралельно із цим концерн не забуває й про покращення умов у лазнях, які розташовані безпосередньо на території військових частин. Наприклад, у навчальному центрі «Десна» силами «Військторгсервісу», окрім ремонту як ззовні, так і всередині лазні, була ліквідована заборгованість перед місцевою КЕЧ за нагрів води і досягнута домовленість про недопущення такого в подальшому.

Погодьтеся, здається цілком природним, що надання лазневих та пральних послуг має відбуватися одночасно. Тобто після того, як військовослужбовець помився, він має замінити хоча б натільну білизну. Проте з'ясувалося, що тут не все так просто. На жаль, «Військторгсервіс» послуги з прання не надає. І на то існують об'єктивні причини, які полягають в тому, що надання цих послуг було передано приватним структурам. Це призвело до простою матеріально-технічної бази банно-пральних комбінатів. Як наслідок, дуже скоро обладнання було доведене до такого стану, що вже не підлягає ремонту, а потребує повної заміни. А це — чималі кошти, які самотужки «Військторгсервіс» не в змозі знайти, тож необхідна фінансова підтримка на державному рівні.

Здавалося б, домогтися суттєвого покращення свого фінансового стану «Військторгсервіс» може за рахунок надання готельних послуг. Проте виявляється, що й цей напрямок за часів попереднього керівництва концерну прийшов у занепад. Хоча з огляду на місце розташування деяких з них, наприклад, готелю «Власта», який знаходиться практично в центрі Львова, апріорі не може бути збитковим. Адже, як свідчить статистика, кількість охочих відвідати місто Лева щороку зростає, але вони чомусь оминають своєю увагою наведений готель. Виявляється, причина цього доволі банальна: неефективний менеджмент значною мірою призвів до фактичної руйнації номерного та господарчого фондів. Там тривалий час не робився не лише капітальний, а й навіть косметичний ремонт. Як наслідок — заіржавілі труби, пошкоджена електропроводка, непрезентабельні меблі, розморожена система опалення. Звісно, що знайдеться мало охочих провести час у холодному номері, де відсутня гаряча вода.

— Вихід із цієї ситуації я вбачав у заміні управлінської ланки цього готелю — починаючи від директора і закінчуючи завідувачем господарства, — говорить генеральний директор концерну «Військторгсервіс» Анатолій Здір. — І радий, що не помилився у новопризначеному керівникові, який представив мені бізнес-план з розвитку готелю. І результат не забарився, адже організована рекламна кампанія готелю в місцевих засобах телевізійних та друкованих ЗМІ, а також проведений капітальний ремонт кількох номерів, де встановлені системи автономного нагріву та подачі гарячої води. А в перспективі також передбачено звести на території готелю міні-котельню. Це дозволить не лише забезпечити його автономним опаленням, а й регулювати подачу тепла, тобто контролювати витрати. Таке ставлення до роботи свідчить про те, що людина думає, як покращити привабливість ввіреного готельного об'єкта та персоналу, а не власний добробут. Це не може не тішити.

Але зупинятися на досягнутому керівництво концерну не збирається. У найближчій перспективі — участь у тендері на забезпечення Збройних Сил України речовим майном. Для цього передбачено задіяти потужності Одеської міні-фабрики-ательє із кваліфікованим персоналом та відповідним покращенням обладнанням. Також будуть продовжувати розвивати торговельну мережу, зокрема й у зоні проведення АТО, а також у містах, звільнених від російсько-терористичних військ.

Сергій ВОРОНКОВ

Георгій Тука нагороджує орденом «Народний Герой України» бійця 95-ї оаембр

«СПРАВЖНІ ПРОФЕСІОНАЛИ ЗАРАЗ НАРОДЖУЮТЬСЯ НА ФРОНТІ»

Упевнений засновник волонтерської організації «Народний тил» Георгій Тука

До анексії Криму 51-річний Георгій Тука володів одним із найуспішніших технологічних підприємств Києва. Тепер фірми не існує, бо всі її активи Георгій витратив на потреби фронту. Натомість Тука заснував одну з найпотужніших волонтерських організацій України — «Народний тил». Рахунок наданої нею допомоги фронту йде не на один десяток мільйонів гривень.

Напевно, Георгій Тука як ніхто знає про потреби армії. Його син Павло — «кіборг», провоював рік навідником КПВТ (кулемета БТР) у складі відомого 90-го окремого аеромобільного батальйону. Зараз буде звільнятися за демобілізацією. І, звичайно, батько знає про всі проблеми у війську.

Цікаво, що про Туку широкому загалу відомо мало. Георгій не «піариться», не йде в депутати або політики, хоча останні вимушені з ним серйозно рахуватися. Волонтера дуже добре знають на фронті, та й колеги його поважають.

— Георгію, що стало для вас головним поштовхом до волонтерства?

— Скажу без «помпи». Україна для мене — не пусте слово. Ми почали допомагати нашим військовим ще під час подій у Криму. Особливо екіпажу корвета «Тернопіль», який відчайдушно опирався російським нападникам. Продукти харчування, вода, зв'язок і допомога сім'ям — все було на нас.

— Ви можете назвати точну цифру коштів, які «Народний тил» витратив на фронт?

— Одразу, мабуть, ні, хоча облік є — треба буде піднімати купу паперів. Ми отримуємо не тільки безготівкові кошти. Багато людей не хочуть «світитися» і несуть готівку. Це добре. Як, скажіть, я внесу у відомості суму витрат на озброєння і оснащення партизанського загону? За домовленістю з певною армійською структурою, ми витрачаємося навіть на це. Ще один приклад. Один із наших друзів по вихідних виготовляє у себе в гаражі «буржуйки». Ми доправили на передову вже штук тридцять. Те саме з продуктами харчування, автомобілями та їхнім ремонтом, переобладнанням для спецпризначенців або під «швидку». Ще є ордени «Народний Герой України» від волонтерів для фронтовиків. Для їхнього виготовлення люди приносять царське золото, срібло, стародавні кубки тощо. Ми точно знаємо дійсних героїв, тому ці нагороди абикому не дістаються.

«МИ ПОЧАЛИ ДОПОМАГАТИ НАШИМ ВІЙСЬКОВИМ ЩЕ ПІД ЧАС ПОДІЙ У КРИМУ. ОСОБЛИВО ЕКІПАЖУ КОРВЕТА «ТЕРНОПІЛЬ», ЯКИЙ ВІДЧАЙДУШНО ОПИРАВСЯ РОСІЙСЬКИМ НАПАДНИКАМ»

— Наскільки я знаю, довіра до вас особисто і до «Народного тилу» фантастична…

— Слава Богу, це так. Якщо ми отримуємо на банківський рахунок у місяць, скажімо, мільйон гривень, то готівки люди приносять нам не менше. Зводимо всі гроші докупи, сумуємо заявки з фронтових частин і приймаємо рішення про цільові витрати.

— Знаю, що ваші колеги працюють без зарплатні.

— Також правда. Всі мають основну роботу. Приходять в офіс у вільний час або між змінами. Багато хто працює вдома за комп'ютером як «айтішники». Графіків немає, але дефіциту робочих рук ми майже не відчуваємо.

— Ви очолили відому програму «Волонтерський ревізор» при Міністерстві оборони. Вона дієва?

— Перші кроки програми, м'яко кажучи, збентежили навіть Міністра оборони та його заступників. На одній із центральних баз зберігання військового майна ми знайшли на складі 9 мільйонів ґудзиків до радянського однострою, величезну кількість кінських підків та мішків для вівса. На їхнє зберігання держава 60 років витрачала чималі кошти. Була ще одна знахідка-сюрприз. Напередодні в нас відбулася спільна нарада «Волонтерського десанту» з начальниками тилових служб. Ми від них почули заклики якнайскоріше допомогти частинам на передовій великими штабними наметами, хоча б десятком. А наступного дня тільки на вищезгаданій базі ми таких наметів виявили 80 штук.

— З чим ви могли б пов'язати такі казуси?

— З тією ж таки сталою системою, яка вибудовувалася 23 роки. В ній цінилася не стільки професійність, скільки зручність і керованість своїх кадрів. Між нижнім, середнім та верхнім рівнями армійського керівництва зв'язок дуже слабкий. «Верхи» погано знають, що відбувається «внизу» — і навпаки. У бізнесі будь-якого управлінця за пропозиції, які підвищать ефективність цього бізнесу, керівництво як мінімум заохотить грошима. А тепер уявіть собі якогось тилового майора, який при нагоді через голову начальника спитає генерала, якого чорта ми зберігаємо на складі той архаїчний мотлох. Майор стане підполковником? Скоріше — капітаном.

— Що вас більше всього вразило у процесі ведення програми?

— І вразило, і насмішило. Найстрашніше слово для начальників складів — «комп'ютер». Мовчу вже про 82-річних комірниць, яких чомусь тримають на складах і які не впораються навіть із мобільним. Але й деякі офіцери при гарних посадах шарахаються від сучасних прозорих систем обліку й розподілу, як чорт від ладану. Чому б ви думали?..

— Є вихід?

— Вихід є завжди. Не думаю, що побудова стрункої системи армійської взаємодії входить у завдання волонтерського руху. Але зробимо, що зможемо. Адже сам прихід волонтерів у Міністерство оборони говорить про дві речі. Перша — готовність оборонного відомства до співпраці з громадянським суспільством. Друга — визнання того факту, що вище керівництво відомства гостро зацікавлене у швидких та ефективних змінах. Думаю, врешті-решт порядок наведуть ті полковники й майори, які зараз воюють на фронті. Ті, кого зараз по службі висувають на ключові посади.

— Багатьох знаєте?

— Дуже багатьох. Знаю, люблю, поважаю. Знаю тих, хто веде за собою в бій і за ким у бій ідуть. Одному полковнику я якось сказав, що це не його справа ходити з солдатами в атаку. «Жора, — каже він, — що я можу зробити, якщо одного разу послав командувати боєм офіцера, а його мої бійці потім ловили за комір по всьому «передку»? Де взяти професіоналів просто зараз?» Думаю, справжні професіонали зараз народжуються на фронті. До речі, так було завжди. А з професіоналами будуть рахуватися всі…

Віктор ШЕВЧЕНКО

P.S. Коли верстався номер стало відомо, що Президент України своїм Указом № 448/215 призначив Георгія Туку головою Луганської обласної державної адміністрації.

«ТРЕБА НЕ ТІЛЬКИ ДЯКУВАТИ ВІЙСЬКОВИМ, АЛЕ Й ДОПОМАГАТИ»

Волонтерка з Донбасу Ірина Ківикова завжди бажана гостя на передовій

Ірина Ківикова налагодила взаємодію з волонтерськими організаціями з різних куточків України

Серед корінних мешканців Донбасу є чимало патріотично налаштованих громадян та волонтерів, які активно допомагають захисникам України. Одна з них — колишній приватний підприємець, а сьогодні — координатор громадської організації «Громада-Дружківки» Ірина Ківикова.

Допомагати українським військовослужбовцям жінка почала ще на весні минулого року. На власному авто вона привозила до блокпостів сил АТО продукти харчування та предмети першої необхідності. Незабаром Ірина налагодила взаємодію з волонтерськими організаціями з різних куточків України та стала допомагати всім частинам і підрозділам, які несуть бойову службу на передньому краї.

— Ніколи не забуду той день, коли 2 травня вперше приїхала з допомогою під Слов'янськ на один із блокпостів, де тоді несли службу воїни 25-ї окремої дніпропетровської повітряно-десантної бригади. На вигляд хлопці були досить стомлені, військова уніформа була зіпсована після важких боїв, і в них не було зручного взуття та сучасної армійської амуніції. Проте кожен із бійців приїхав на Донбас захищати своїх співвітчизників від терористів, і був готовий віддати за це життя, — зазначає Ірина.

За її словами, мешканці Донбасу дуже вдячні українській армії. Під її захистом вони почувають себе в цілковитій безпеці. Та хлопцям в однострояx треба віддавати не тільки шану і висловлювати свою подяку, але й допомагати, хто чим може.

— Кожен наш візит, кожна наша передача чи конкретна адресна допомога — вклад у загальну перемогу, а ще — гарний настрій військовослужбовців і моральна підтримка. Ви нам тут дуже потрібні, ми знаємо, як вам тут тяжко, й хочемо хоч чимось вам допомогти, — говорить жінка-волонтер.

Валентин ШЕВЧЕНКО.

Фото Віталія СТЕЧИШИНА

«МРІЮ, ЩОБ НАШІ ЗАХИСНИКИ ПРИХОДИЛИ НА КОНЦЕРТИ З ДРУЖИНАМИ І КОХАНИМИ, А НЕ З АВТОМАТАМИ»

Співачка Світлана Тарабарова переконана, що спокій і мирне небо над містами України — заслуга кожного воїна

Світлана Тарабарова — українська співачка, композитор і авторка пісень, музичний продюсер, актриса, володарка національної музичної премії «Пісня року-2014», номінант національних музичних премій.

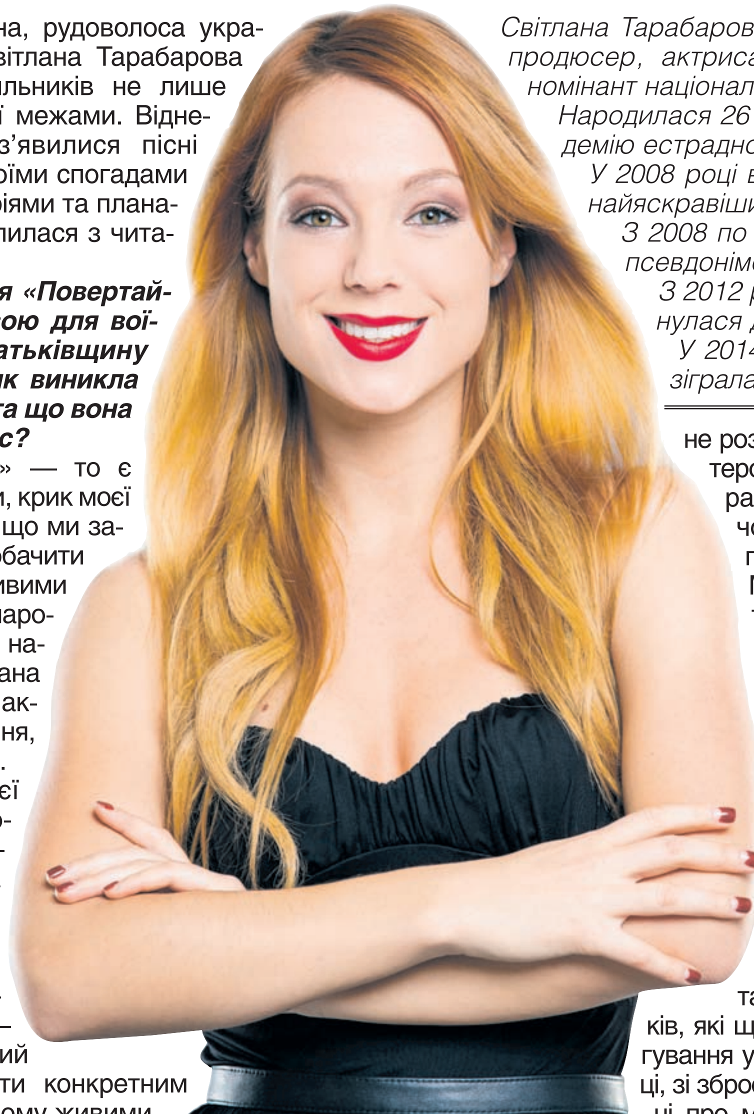
Народилася 26 липня 1990 року в Херсоні. Закінчила Київську муніципальну академію естрадного та циркового мистецтв.

У 2008 році взяла участь у телепроекті «Фабрика зірок-2», де стала однією з найяскравіших і найталановитіших учасників та посіла 2-ге місце.

З 2008 по 2012 роки була однією з учасниць гурту «Real O». Виступала під псевдонімом Аліса.

З 2012 розпочала сольну кар'єру та, відмовившись від псевдоніму, повернулася до справжнього імені — Світлана.

У 2014 році вийшов перший альбом «Мир всем». Того ж року Світлана зіграла головну роль у мюзиклі «Аліса в країні чудес».

Усміхнена, позитивна, рудоволоса українська співачка Світлана Тарабарова має багато прихильників не лише в Україні, а й за її межами. Віднедавна в її репертуарі з'явилися пісні на військову тематику. Своїми спогадами про виступи в зоні АТО, мріями та планами на майбутнє вона поділилася з читачами «Народної армії».

— Світлано, ваша пісня «Повертайся живим» стала знаковою для воїнів, які захищають Батьківщину в зоні АТО. Розкажіть, як виникла ідея написання цієї пісні та що вона означає особисто для вас?

— «Повертайся живим» — то є крик душі всіх жінок України, крик моєї душі. Це дійсно єдине, про що ми зараз мріємо — скоріше побачити вдома наших близьких живими і неушкодженими. Пісня народилася за одну ніч, і вже наступного дня була записана на студії. Це було в період активних боїв на Сході, 4 серпня, за тиждень до Іловайська…

Я як громадянка своєї країни не можу стояти осторонь проблем наших військових. Моя головна зброя — це пісня, тож навіть коли ми випускали твір «Повертайся живим», то пропонували людям: якщо пісня сподобається — відправити СМС на короткий номер 565, аби допомогти конкретним солдатам повернутися додому живими. Звісно, ще багато часу ми з дівчатами із «Жіночого концертного батальйону» приділяємо візитам до шпиталів та допомагаємо хлопцям скоріше одужати.

— Чи доводилося виступати в зоні АТО?

— Перший шефський концерт для наших захисників ми провели у березні 2014 року, коли ще не розпочалася антитерористична операція, а «зелені чоловічки» окупували Крим. Ми поїхали підтримати наших військових на блокпост, що на кордоні з Кримом. Просто посеред поля в армійській палатці я співала для хлопців із 79-ї аеромобільної бригади та прикордонників, які щойно після чергування у повній викладці, зі зброєю, слухали пісні про мир та кохання. Незважаючи на холод, це був дуже теплий концерт. Потім було ще багато виступів: Краматорськ, маріупольський аеропорт, блокпост на березі Азовського моря, де під час концерту було чутно відголос вибухів у Широкиному… Але перший концерт і перший автограф на ремені снайперської гвинтівки запам'ятались найбільше.

— Плануєте ви продовжити співати пісні на військову тематику?

— Я мрію, щоб цей жах нарешті скінчився. Мрію співати для наших захисників теплі пісні про кохання, щоб вони приходили на концерти з дружинами і коханими, а не з автоматами… Але поки я, моя підтримка і мої пісні потрібні їм, поки цього вимагає час — я допомагатиму словом і ділом боронити рідну землю.

— Серед учасників антитерористичної операції дуже багато талановитих людей. Чи могли б ви , наприклад, написати пісню на вірші захисників?

І ГОЛОВНЕ — ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ: «ПОВЕРТАЙСЯ ЖИВИМ!» — ЦЕ НАКАЗ! А НАКАЗИ ПОТРІБНО ВИКОНУВАТИ!

— Зараз на Сході дійсно багато людей, які пішли саме за покликом серця, людей талановитих та багатих душею. Впевнена, що після цієї війни, як і після «афганської», буде складено багато пісень про мужність і подвиги справжніх чоловіків. Але також упевнена, що ці пісні навряд чи хтось заспіває краще за авторів.

— Світлано, як ви ставитеся до виконавців, які, незважаючи на війну, продовжують гастролювати в країні-агресорі?

— Я вірю, що колись братні народи знову зможуть жити в мирі та злагоді, просто потрібен час і зміни. Але зараз ми не погоджуємося на пропозиції щодо виступів у Росії. Про інших артистів судити не можу: кожен сам обирає свій шлях.

— Чи є серед ваших родичів професійні військові?

— Ні, немає. Та й мої пісні, напевне, більше несуть громадянську позицію, ніж пропагують військову тематику. Мені здається, що нині на Сході України не лише війна армій, не суто військовий конфлікт. Це — протистояння добра і зла. Саме так я її сприймаю.

— Не можу не запитати щодо планів на майбутнє.

— Хочу жити в мирній, могутній, квітучій та вільній Україні. Країні, яка звільниться від війни та корупції. Це якщо глобально. А взагалі-то новий альбом майже готовий, він буде трохи суворішим, ніж попередній «Мир всем», але такі часи.

— Ваші побажання захисникам України.

— Хочу подякувати кожному захисникові! Передати вітання від усіх жінок України, які з нетерпінням чекають на вас. Нагадати, що все недарма! Що наш спокій і мирне небо над містами України — заслуга кожного воїна, незважаючи на кількість зірочок на погонах. І головне — запам'ятайте: «Повертайся живим!» — це наказ! А накази потрібно виконувати!

Бесіду вела Олена КРУГЛЄНЯ

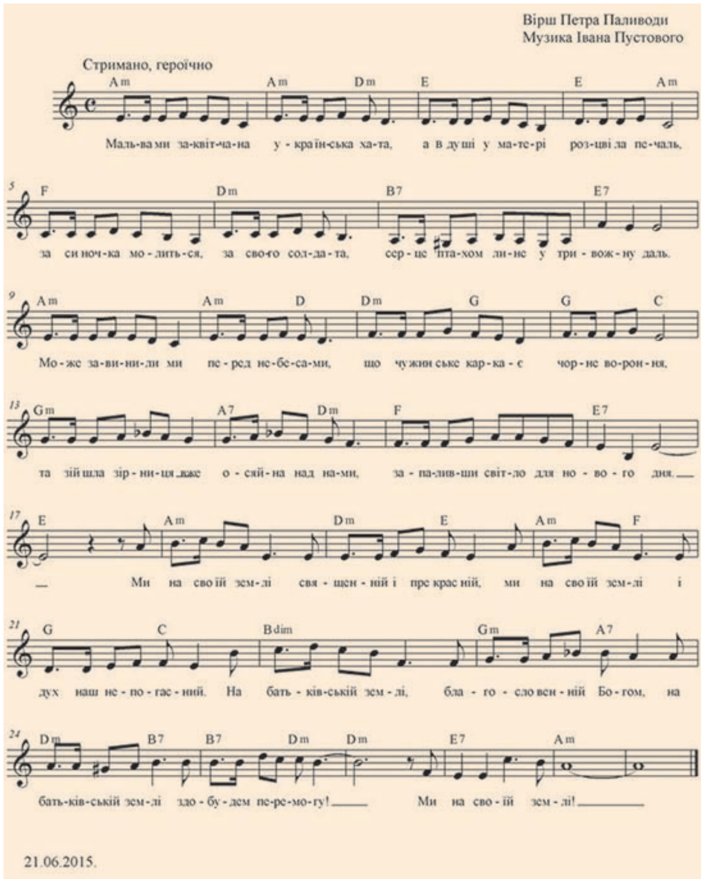
МИ НА СВОЇЙ ЗЕМЛІ

Мальвами заквітчана українська хата,
А в душі у матері розцвіла печаль:
За синочка молиться, за свого солдата,
Серце птахом лине у тривожну даль.
Може, завинили ми перед небесами,
Що чужинське каркає чорне вороння,
Та зійшла зірниця вже осяйна над нами,
Запаливши світло для нового дня.

Приспів:
Ми на своїй землі — священній
і прекрасній,
Ми на своїй землі — і дух наш непогасний,
На батьківській землі, благословенній
Богом,
На батьківській землі здобудем перемогу!
Ми — на своїй землі!

Там на Сході падають не дощі, а «Гради»,
У диму сховалося сонце золоте,
День і ніч лунає там гуркіт канонади
І земля від болю стогне і гуде.
У степу широкому часто сняться сину
Посмішка коханої, батьківський поріг.
Захищає мужньо він рідну Україну,
З ним свята молитва — мамин оберіг.
Приспів

Петро Паливода

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України проводить конкурс на заміщення посад наукових співробітників.

На посади осіб офіцерського складу:

науковий співробітник науково-організаційного відділу, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу обгрунтування основних напрямів розвитку системи озброєння Збройних Сил, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-методичного забезпечення розроблення і реалізації програм розвитку озброєння та військової техніки та державного оборонного замовлення, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, ШПК «капітан юстиції», посадовий оклад 1135–1160грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки загального призначення, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки сил спеціальних операцій, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

начальник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, ШПК «полковник», посадовий оклад 1490–1590 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку топогеодезичного та навігаційного озброєння та військової техніки, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів інженерного озброєння та радіаційного, хімічного і біологічного захисту, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн;

начальник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, ШПК «полковник», посадовий оклад 1490–1590 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів радіоелектронної боротьби, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1440–1540 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, ШПК «капітан 2 рангу», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, ШПК «капітан 3 рангу», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку радіотехнічного та спеціального обладнання Військово-Морських Сил, ШПК «капітан-лейтенант», посадовий оклад 1135–1160грн;

начальник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, ШПК «полковник», посадовий оклад 1490–1590 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, ШПК «капітан», посадовий оклад 1135–1160 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід наукової та організаційної роботи не менше 10-ти років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

На обіймання посади начальника науково-дослідного відділу (лабораторії) — науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, службова характеристика, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, витяг із Резерву кандидатів на 2015 рік, список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

головний науковий співробітник науково-дослідного управління воєнно-технічної політики, посадовий оклад 2556–3101 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу формування пріоритетних напрямків воєнно-технічної політики, посадовий оклад 2198–2914 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії проблем стандартизації та уніфікації озброєння та військової техніки, посадовий оклад 1806–2556 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-методичного забезпечення розроблення і реалізації програм розвитку озброєння та військової техніки та державного оборонного замовлення, посадовий оклад 2198–2914 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, посадовий оклад 2198–2914 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, посадовий оклад 1806–2556 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії дослідження правового врегулювання проблем формування та реалізації програм, посадовий оклад 1551–2198 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу воєнно-економічного аналізу розробок озброєння та військової техніки, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу воєнно-економічного аналізу розробок озброєння та військової техніки, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу воєнно-економічного аналізу розробок озброєння та військової техніки, посадовий оклад 1806–2556 грн;

головний науковий співробітник науково-дослідного управління розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ, посадовий оклад 2556–3101 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки бронетанкових, механізованих та аеромобільних військ, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку ракетного та артилерійського озброєння і військової техніки, посадовий оклад 1806–2556 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки загального призначення, посадовий оклад 1806–2556 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки сил спеціальних операцій, посадовий оклад 1806–2556 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад 1806–2556 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів захисту та живучості озброєння та військової техніки, посадовий оклад 1551–2198 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, посадовий оклад 2062–2735 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку радіотехнічних засобів, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку радіотехнічних засобів, посадовий оклад 2062–2735 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів військово-космічних систем, посадовий оклад 2198–2914 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів військово-космічних систем, посадовий оклад 1551–2198 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів зв'язку та технічного захисту інформації, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів зв'язку та технічного захисту інформації, посадовий оклад 1806–2556 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку засобів інженерного озброєння та радіаційного, хімічного і біологічного захисту, посадовий оклад 1806–2556 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки на нетрадиційних принципах дії, посадовий оклад 1806–2556 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки на нетрадиційних принципах дії, посадовий оклад 1551–2198 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, посадовий оклад 1806–2556 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку техніки та засобів тилу, посадовий оклад 1551–2198 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії розвитку засобів радіоелектронної боротьби, посадовий оклад 1551–2198 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку морських озброєнь, посадовий оклад 1551–2198 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку військово-морської техніки, посадовий оклад 1551–2198 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад 2198–2914 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад 2062–2735 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад 1806–2556 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад 1551–2198 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської діяльності у Збройних Силах України, посадовий оклад 2198–2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидата: вища технічна освіта, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, про науковий ступінь, список наукових праць (винаходів).

Особи офіцерського складу, які проходять військову службу за місцем проведення конкурсу, разом з рапортом про бажання взяти участь вф конкурсі подають тільки службову характеристику та список наукових праць.

Дата проведення конкурсу — 10.09.2015 р.

Термін подання документів — до 31.08.2015 р.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271–08-55, (044) 271–09-66, (044) 520–12-84.

***

Державний науково-випробувальний центр Збройних Сил України (м. Чернігів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України

1. Провідний науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань з оцінки характеристик озброєння та військової техніки.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня та вченого звання з технічних наук (за відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності має бути не менше 20-ти років, наявність вищої освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра); стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 15-ти років; досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 10-ти років.

2. Старший науковий співробітник відділу комплексних оцінок, випробувань та сертифікації озброєння та військової техніки.

3. Старший науковий співробітник відділу комплексних оцінок, випробувань та сертифікації озброєння та військової техніки.

4. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань комплексів.

5. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань комплексів.

6. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань засобів ураження.

7. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань бортового обладнання, радіотехнічних, радіолокаційних комплексів.

8. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань бортового обладнання, радіотехнічних, радіолокаційних комплексів.

9. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань бортового обладнання, радіотехнічних, радіолокаційних комплексів.

10. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їхнього застосування й експлуатації та підготовки особового складу.

11. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їхнього застосування й експлуатації та підготовки особового складу.

12. Старший науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем.

Кваліфікаційні вимоги: наявність наукового ступеня з технічних наук (за відсутності наукового ступеня стаж наукової діяльності повинен бути не менше 15-ти років, наявність вищої освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра); стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 10-ти років; досвід участі у випробуваннях зразків озброєння і військової техніки не менше 5-ти років.

13. Науковий співробітник відділу комплексних оцінок, випробувань та сертифікації озброєння та військової техніки.

14. Науковий співробітник відділу комплексних оцінок, випробувань та сертифікації озброєння та військової техніки.

15. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань повітрянодесантної й авіаційної аварійно-рятувальної техніки та підготовки інструкторського складу сил спеціальних операцій, аеромобільних військ і авіації.

16. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань бортового обладнання, радіотехнічних, радіолокаційних комплексів.

17. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їхнього застосування й експлуатації та підготовки особового складу.

18. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань безпілотних авіаційних комплексів, принципів їхнього застосування й експлуатації та підготовки особового складу.

19. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань полігонних систем.

20. Науковий співробітник відділу наукових досліджень і випробувань інформаційно-вимірювальних систем.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра; стаж наукової і науково-технічної діяльності не менше 5-ти років.

Термін подання документів — до 10 серпня 2015 року.

Дата проведення конкурсу — 13 серпня 2015 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: заява; автобіографія; копії документів про освіту, науковий ступінь, вчене звання; список наукових праць, винаходів, публікацій;

— інші документи, які свідчать про професійні якості претендента.

Документи надсилаються на адресу: 14013, м. Чернігів, вул. Шевченка, 57, начальнику Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України.

***

Міністерство оборони України проводить конкурс на заміщення вакантної посади начальника Управління з питань запобігання та виявлення корупції.

Кваліфікаційні вимоги: вища економічна або юридична освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, що дозволить виконувати завдання щодо організації проведення заходів із запобігання, виявлення та протидії корупції у Міністерстві оборони України, Збройних Силах України, на підприємствах, установах і організаціях, що належать до сфери їхнього управління.

Стаж роботи за фахом на державній службі на керівних посадах чи на керівних посадах в інших сферах управління не менше 5-ти років, виходячи із виконання структурним підрозділом основних завдань та функцій.

Післядипломна освіта у сфері управління: магістр державного управління за відповідною спеціалізацією.

Документи щодо участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів після опублікування оголошення у газеті «Народна армія».

Кандидати мають подати наступні документи: заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника зі встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби; автобіографію; заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками; фотокартку розміром 4 x 6 см; копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня; декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік, копію документа, який посвідчує особу; копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних); копії документів про надання пільг; дві копії довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; копія трудової книжки; копія паспорта (сторінки 1, 2) та всі сторінки, де є фотокартки згідно з вимогами (за віком), а також сімейний стан і місце проживання.

Особи можуть подавати додаткову інформацію щодо своєї освіти, досвіду роботи, професійного рівня і репутації (характеристики, рекомендації, наукові публікації тощо).

Додаткові консультації за телефонами посадових осіб Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України:

(044) 222–35, (044) 245–45-35 — Малиновський Павло Степанович, начальник відділу;

(044) 232–74, (044) 454–41-74 — Зінченко В'ячеслав Вікторович, секретар конкурсної комісії, головний спеціаліст.

Документи приймаються за адресою: 03168, м. Київ-168, проспект Повітрофлотський, 6 (ст. метро «Вокзальна»), Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, каб. № 604, 591.

***

Оголошується конкурс на заміщення посади начальника Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба військовослужбовцем, ШПК «генерал-лейтенант», посадовий оклад 2000–2100 грн.

У конкурсі можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають науковий ступінь, вчене звання, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше десяти років, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах), або особи, які мають досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління стратегічного та оперативного рівнів (не менше десяти років) та оперативно-стратегічний рівень військової освіти.

Перелік документів для участі в конкурсі: рапорт по команді, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, службова характеристика, службова картка, медична книжка та довідка про проходження військової служби. Копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів) подаються або надсилаються за наявності.

Документи (матеріали) кандидатів надсилати на адресу: 21007, м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105, військова частина А0215, командиру (з позначкою — «На конкурс»).

Термін подання документів — до 22.09.2015 року.

Телефон для довідок: (0432) 59–61-09, Долина-241.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення вакантних посад командування (керівного складу), наукових, науково-педагогічних (педагогічних) працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів та науково-дослідних установах Збройних Сил України на конкурсній основі, затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 27.01.2015 № 37/51 оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних та наукових працівників Військового інституту.

1. Посади, які заміщуються особами офіцерського складу

1.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет:

Кафедра журналістики:

— начальник кафедри, ШПК «полковник»;

— викладач, ШПК «майор».

Кафедра зарубіжної воєнної інформації:

— старший викладач, ШПК «підполковник».

1.2. Військовий факультет фінансів і права:

Кафедра фінансів і права:

— доцент, ШПК «підполковник»;

— старший викладач, ШПК «підполковник».

2. Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України

2.1. Військовий гуманітарно-лінгвістичний факультет:

Кафедра журналістики:

— професор кафедри;

— доцент;

— старший викладач вищого навчального закладу.

Кафедра зарубіжної воєнної інформації:

— доцент (0,75 ставки);

— викладач вищого навчального закладу.

2.2. Лінгвістичний науково-дослідний центр:

науково-методичний відділ проблем термінологічного та інформаційно-аналітичного забезпечення:

— науковий співробітник (0,5 ставки).

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

— посаду начальника кафедри можуть обіймати особи, які мають, як правило, вчене звання (науковий ступінь), а також стаж науково-педагогічної роботи не менше п'яти років;

— посаду професора кафедри можуть обіймати особи, які мають учене звання професора або науковий ступінь доктора наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше трьох років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) і науковий ступінь кандидата наук зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років; учене звання доцента (старшого наукового співробітника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років; висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління або військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають почесне звання «Заслужений журналіст України»;

— посаду доцента можуть обіймати особи, які мають учене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; старші викладачі та викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці; висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління або військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту з освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність;

— посаду старшого викладача можуть обіймати особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) або науковий ступінь кандидата наук; викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність;

— посаду викладача можуть обіймати особи, які є випускниками ад'юнктури (аспірантури), а також особи, які мають повну вищу освіту;

— посада наукового співробітника заміщується особами, які мають науковий ступінь або вчене звання. В окремих випадках зазначену посаду можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід роботи з телекомунікаційними системами та мережами.

Для участі в конкурсі подаються документи:

Для офіцерів:

рапорт за командою; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, учене звання; список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Для працівників:

заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; копія паспорта; копія трудової книжки; копії документів про науковий ступінь, учене звання — за наявності; список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад науково-педагогічних та наукових працівників Військового інституту — 25.08.2015.

Документи подавати за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, буд. 81.

«І ПОСТАВИЛИ ЦЕРКВУ СВЯТОГО ВАСИЛЯ НА ПАГОРБІ, ДЕ РАНІШЕ СТОЯВ ПЕРУН...»

28 липня в Україні відзначається Хрещення Київської Русі—України

Християнство утверджувалося на українських землях поступово, протягом багатьох століть. Визначна подія — Хрещення Русі в історії нашого народу нерозривно пов'язана зі святим рівноапостольним великим князем Володимиром.

У «Повісті минулих літ» Нестор-літописець зазначив, що влітку 988 р. безліч людей прийшло на берег Дніпра в Києві. Всі ввійшли у воду, а князь Володимир і священики стояли на березі. Хрестили священики всіх, навіть маленьких дітей, яких тримали на руках батьки. Люди раділи, що взнали єдиного Бога. А князь Володимир наказав будувати нові церкви і ставити їх на тому місці, де раніше стояли язичницькі ідоли. «І поставили церкву святого Василя на пагорбі, де раніше стояв Перун та інші боги, де приносили їм люди жертви. І почалося хрещення людей і в інших містах і селах, а князь наказав збирати у кращих людей їхніх дітей і «отдавать в учение книжное».

За наказом князя збудували чимало храмів та церков, зокрема Десятинну церкву в Києві.

Запровадження в Київській Русі 988 р. князем Володимиром Великим християнства, безперечно, стало історичною подією не лише для Києва, але й для всієї Київської Русі й навколишніх держав. Воно означало перемогу феодальних стосунків над відживаючим родовим ладом і відіграло позитивну роль у розвитку древньоруської культури та зміцненні її авторитету серед більшості країн, де християнство існувало і було прийняте раніше.

Цьогорічне свято Хрещення Київської Русі-України відзначається у день вшанування 1000-ліття князя Володимира — одного із засновників і покровителів нашої державності.

Архімандрит Лука (Винарчук), настоятель храму окремого полку Президента України, вважає, що «це свято важливе для людей так, як коріння для дерев».

— Взаємодія церкви і армії має відбуватися постійно. Більшість українських воїнів приїжджають в АТО, вже отримавши благословення та беруть із собою хрестики та ікони, — каже настоятель. — Бажаю від усього серця нашим захисникам, щоб світло Христове, яке засяяло над нашою країною, коли князь Володимир хрестив Київську Русь, було зіркою, що вказує дорогу в усіх справах, словах і вчинках військових. І тоді Господь помилує нашу країну і подарує довгоочікуваний мир!

Олена КРУГЛЄНЯ

Сумувати корисно. Іноді саме розлука допомагає усвідомити, наскільки тобі хтось дорогий

«ДОРОГИЙ СОЛДАТЕ, ЗАХИСНИКУ, СМІЛИВЦЮ, ГЕРОЮ!»

Можливо, мій лист допоможе тобі чи комусь із твоїх товаришів бодай на хвилинку забути про пекло, яке вас оточує, яке спочатку жахає, але згодом загартовує і підсилює бажання боротися за перемогу далі…

Ти для мене — незнайомець. Невідомим є мені твоє ім'я, твоя усмішка, не чула я твого голосу й заглядати в очі твої мені не доводилося, хоча хтозна, можливо б, потонула в їхній глибині, коли би вперше побачила тебе. У них, окрім проникливого погляду, ще й біль та осад страху, а скроні твої, мабуть, інеєм вкрилися, бо всякого довелося побачити на війні. Вибач, не знаю, чи ти вже одружений і маєш кого виховувати, чи тільки в пошуках тієї єдиної, яка, як на мене, вже може пишатися, що її майбутній обранець захищає кордони рідної держави, але для мене ти вже є героєм, героєм для своїх близьких, героєм для України…

Я молюся за тебе, вся країна молиться, оскільки цінує твій подвиг і зусилля, які ти докладаєш, аби вберегти нас, відчуває, наскільки тобі важко та страшно, вболіває за те, щоб повернувся живим і з перемогою!

З повагою і невимовною вдячністю за подвиг, Юлія

НЕ ПОХВАЛЯЙСЯ УСПІХАМИ

Заповіді 104-річного карпатського мудреця Андрія Ворона

■ Прислухайся до того, що нам заповідано: «В поті чола будеш їсти хліб свій». Це не покара, це — вимога, припис. Щоденний хліб (їжу) треба заслужити. Кожного дня вчинити якесь зусилля — до поту. Чи то робота, чи швидка хода, біг. З потом вийде недобра сіль і недобрі нерви. Ви помітили, що коли ми хворі чи дуже схвильовані, нас обливає потом?

■ Якщо куриш, кинь одразу й назавжди! Це буде першою великою перемогою твоєю. За нею, побачиш, будуть інші. Бо найбільші і найрадісніші перемоги над собою.

■ Тримай рот на замку. Не похваляйся успіхами. Ніколи і нікому не говори про серйозні плани голосно. Для цього в тебе один слухач і порадник — янгол-охоронець.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Розгнівана дружина чоловікові:
— Ні, ну п'яний, нехай… А чого спина подряпана, га?!
— Ти не повіриш… йти не міг… орел приніс…

***

Вона:
— А у мене батьки на дачу поїхали… Розумієш, про що я ?
Він:
— М-м-м, класно! Помідорів привезуть!

***

— Дівчино, а у вас хлопець є?
— Ні.
— Ви така красива, чому у вас немає хлопця?
— Чоловік не дозволяє!

До 10 жовтня 2015 року триває конкурс вільних людей «Креативна Україна» у номінаціях: «Поетичний твір»; «Гумористичне оповідання»; «Музичний твір» (пісня, балада, романс); «Карикатура»; «Фотографія»; «Відеоролик».

Право взяти участь у творчому конкурсі мають громадяни України та всі охочі зі всього світу. Конкурс не має жодних вікових чи будь-яких інших обмежень.

Роботи надсилайте за адресою: 01001, Київ-1, а/с 175 або на e-mail: tvk@inet.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).

Наклад 30883 Замовлення 30188

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Роман ТУРОВЕЦЬ, Віталій СТЕЧИШИН

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.